

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

I Informācija

Tiesa

EIROPAS KOPIENU TIESA

2006/C 178/01	Apvienotās lietas C-442/03 P un C-471/03 P: Tiesas (trešā palāta) 2006. gada 1. jūnija spriedums — <i>P & O European Ferries (Vizcaya) SA</i> pret <i>Diputaci3n Foral de Vizcaya</i> , Eiropas Kopienu Komisiju (Valstu piešķirtie atbalsti — Apelācijas — Prasība atcelt tiesību aktu — Lēmums par saskaņā ar EKL 88. panta 2. punktu uzsāktas izskatīšanas procedūras izbeigšanu — Valsts atbalsta jēdziens — Res judicata spēks — Atbalsts, ko var atzīt par saderīgu ar kopējo tirgu — Sociāls atbalsts — Nosacījumi) 1	1
2006/C 178/02	Apvienotās lietas C-317/04 un C-318/04: Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 30. maijā — Eiropas Parlaments pret Eiropas Savienības Padomi (Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi — Gaisa transports — Lēmums 2004/496/EK — Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Amerikas Savienotajām Valstīm — Lidmašīnu pasažieru personas dati, kas nosūtīti Amerikas Savienoto Valstu Muitas un robežapsardzes birojam — Direktīva 95/46/EK — 25. pants — Trešās valstis — Lēmums 2004/535/EK — Pietiekams aizsardzības līmenis) 1	1
2006/C 178/03	Lieta C-430/04: Tiesas (otrā palāta) 2006. gada 8. jūnija spriedums [<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu] — <i>Finanzamt Eisleben</i> pret <i>Feuerbestattungsverein Hall eV</i> (Sestā PVN direktīva — Tiesības atsaukties uz 4. panta 5. punkta otro daļu — Darbības, ko veic nodokļu maksātājs, konkurējot ar publiskās pārvaldes iestādi — Publisko tiesību subjekts — Tādu darbību neaplikšana ar nodokli, ko veic publiskās pārvaldes iestādes statusā) 2	2
2006/C 178/04	Lieta C-453/04: Tiesas (otrā palāta) spriedums 2006. gada 1. jūnijā [<i>Landgericht Berlin</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu] — <i>innoventif Ltd</i> (Brīvība veikt uzņēmējdarbību — EKL 43. un 48. pants — Citā dalībvalstī dibinātas sabiedrības ar ierobežotu atbildību meitas sabiedrība — Sabiedrības mērķa ierakstīšana valsts komercreģistrā — Prasība veikt avansa maksājumu par pilnīgu sabiedrības mērķa publicēšanu — Saderīgums) 3	3

2006/C 178/05	Lieta C-475/04: Tiesas (sestā palāta) spriedums 2006. gada 1. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Grieķijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2002/58/EK — Elektroniskā komunikācija — Personas datu apstrāde — Privātās dzīves aizsardzība — Fizisko personu aizsardzība — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	3
2006/C 178/06	Lieta C-517/04: Tiesas (otrā palāta) 2006. gada 8. jūnija spriedums (<i>College van Beroep voor het bedrijfsleven</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Visserijbedrijf D. J. Koomstra & Zn. Vof</i> pret <i>Productschap Vis</i> (Nodeva par garneļu transportēšanu ar dalībvalstī reģistrētiem zvejas kuģiem, lai finansētu garneļu sijašanas un lobīšanas iekārtas tajā pašā dalībvalstī — EKL 25. pants — Maksājums ar muitas nodokļiem līdzvērtīgu iedarbību — EKL 90. pants — Iekšēja aplikšana ar nodokļiem)	4
2006/C 178/07	Apvienotās lietas C-7/05 — C-9/05: Tiesas (otrā palāta) spriedums 2006. gada 8. jūnijā [<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu] — <i>Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH</i> pret <i>Ulrich Deppe, Hanne-Rose Deppe, Thomas Deppe, Matthias Deppe, Christine Urban</i> (dzimusi <i>Deppe</i>) (C-7/05), <i>Siegfried Hennings</i> (C-8/05), <i>Hartmut Lübbe</i> (C-9/05) (Augu šķirnes — Kopienas augu šķirņu aizsardzības tiesību īpašniekam maksājamās taisnīgas atlīdzības apjoms — 5. panta 2., 4. un 5. punkts Regulā (EK) Nr. 1768/95, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2605/98 — “Atlīdzības apjoma, kas ir ievērojami zemāks par summu, ko iekasē par pavairojamā materiāla licencētu audzēšanu”, jēdziens)	4
2006/C 178/08	Lieta C-60/05: Tiesas (otrā palāta) 2006. gada 8. jūnija spriedums [<i>Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu] — <i>WWF Italia, Gruppo Ornitologico Lombardo (GOL), Lega abolizione della caccia (LAC), Lega antivivisezionista (LAV)</i> pret <i>Regione Lombardia</i> (Savvaļas putnu aizsardzība — Direktīva 79/409/EEK — Atkāpes no aizsardzības režīma)	5
2006/C 178/09	Lieta C-71/05: Tiesas (sestā palāta) 2006. gada 8. jūnija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2002/30/EK — Gaisa transports — Eksploatācijas ierobežojumi Kopienas lidostās, kas saistīti ar troksni — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	6
2006/C 178/10	Lieta C-98/05: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 1. jūnijā (<i>Østre Landsret</i> (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>De Danske Bilimportører</i> pret <i>Skatteministeriet</i> (Sestā PVN direktīva — 11. panta A daļas 2. punkta a) apakšpunkts un 3. punkta c) apakšpunkts — Nodokļa bāze — Nodeva par jaunu transportlīdzekļu reģistrēšanu)	7
2006/C 178/11	Lieta C-106/05: Tiesas (trešā palāta) spriedums 2006. gada 8. jūnijā (<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Lu.P. GmbH</i> pret <i>Finanzamt Bochum-Mitte</i> (Sestā PVN direktīva — Atbrīvojumi no nodokļa — 13. panta A daļas 1. punkta b) un c) apakšpunkts un 2. punkta a) apakšpunkts — Medicīniskā aprūpe, ko nodrošina juridiskās personas, kas nav publisko tiesību subjekti — Medicīniskās aprūpes sniegšana, darbojoties medicīniskā profesijā — Medicīniskās analīzes, ko veic privāttiesiska laboratorija ārpus aprūpes iestādes pēc vispārējās prakses ārsta nozīmējuma — Atbrīvojuma no nodokļa nosacījumi — Dalībvalstu izvērtēšanas pilnvaras — Robežas)	7
2006/C 178/12	Lieta C-164/05: Tiesas (sestā palāta) spriedums 2006. gada 8. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/19/EK — Vispārēja sistēmu profesionālo kvalifikāciju atzīšanai — Diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu savstarpēja atzīšana — Māsas, zobārsti, veterinārārsti, vecmātes, arhitekti, farmaceiti un ārsti — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	8

2006/C 178/13	Lieta C-169/05: Tiesas (trešā palāta) 2006. gada 1. jūnija spriedums (<i>Cour de cassation</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Uradex SCRL</i> pret <i>Union Professionnelle de la Radio et de la Télédiffusion (RTD)</i> , <i>Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (BRUTELE)</i> . (Autortiesības un blakustiesības — Direktīva 93/83/EEK — 9. panta 2. punkts — Pilnvaru apjoms autortiesību aģentūrai, par kuru tiek uzskatīts, ka tā pārvalda tāda tiesību subjekta tiesības, kas nav nodevis savu tiesību pārvaldību — Tiesību piešķirt vai atteikt atļauju kabeļoperatoram retranslēt programmu izmantošana) 8	8
2006/C 178/14	Lieta C-196/05: Tiesas (sestā palāta) spriedums 2006. gada 8. jūnijā (<i>Finanzgericht München</i> , Vācija, lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Sachsenmilch AG</i> pret <i>Oberfinanzdirektion Nürnberg</i> (Kopējais muitas tarifs — Tarifu klasifikācija — Kombinētā nomenklatūr — Apakšpozīcija 0406 10 (svaigais siers) — Regulas (EEK) Nr. 2658/87, ko groza Regula (EK) Nr. 1832/2002, I pielikums — Picai paredzētas mocarellas bloku formā, kas pēc ražošanas no vienas līdz divām nedēļām uzglabāta zemā temperatūrā, tarifu klasifikācija) 9	9
2006/C 178/15	Lieta C-207/05: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 1. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Valsts atbalsts — EKL 88. panta 2. punkta otrā daļa — Atbalsts, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu — Atgūšanas pienākums — Neizpilde) 10	10
2006/C 178/16	Lieta C-343/05: Tiesas (ceturtā palāta) 2006. gada 18. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija pret Somijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/37/EK — Tabakas izstrādājumu ražošana, noformēšana un pārdošana — Aizliegums laist tirgū tabakas izstrādājumus orālai lietošanai — Netransponēšana noteiktajā termiņā) 10	10
2006/C 178/17	Apvienotās lietas C-23/03, C-52/03, C-133/03, C-337/03 un C-473/03: Tiesas (otrā palāta) rīkojums 2006. gada 4. maijā (<i>Tribunale di Milano</i> , <i>Tribunale ordinario di Torino</i> (Itālija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Kriminālprocess pret <i>Michel Mulliez u.c.</i> un <i>Giuseppe Momblano</i> (apvienotās lietas C-23/03 un C-52/03), <i>Alessandro Nizza</i> un <i>Giacomo Pizzi</i> (C-133/03), <i>Fabrizio Barra</i> (C-337/03), <i>Adelio Aggio u.c.</i> (C-473/03) (Tiesas reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Sabiedrību tiesības — Pirmā direktīva 68/151/EEK, ceturtā direktīva 78/660/EEK un septītā direktīva 83/349/EEK — Gada pārskati — Skaidra un patiesa priekšstata princips — Sods par nepatiesām ziņām par sabiedrībām (nepatiesas ziņas grāmatvedības dokumentos) — Pirmās direktīvas 68/151/EEK 6. pants — Pienākums noteikt piemērotu sodu par Kopienu tiesību pārkāpumiem) 11	11
2006/C 178/18	Lieta C-110/04 P: Tiesas 2006. gada 30. marta rīkojums — <i>Srintzis Lines Shipping SA</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju (Apelācija — EK līguma 85. panta 1. punkts (jaunajā redakcijā - EKL 81. panta 1. punkts) — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vienošanās uzņēmumu starpā — Komisijas izmeklēšanas pilnvaras) 11	11
2006/C 178/19	Lieta C-291/04: Tiesas (ceturtā palāta) rīkojums 2006. gada 2. maijā (<i>Tribunal de police de Neufchâteau</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Kriminālprocess pret <i>Henri Léon Schmitz</i> (Tiesas reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Personu brīva pārvietošanās un pakalpojumu sniegšanas brīvība — Darba ņēmēji — Transportlīdzeklis — Nodošana darba ņēmēja rīcībā, ko izdara darba devējs — Ārvalstīs reģistrēta automašīna — Citā dalībvalstī nodibināts darba devējs) 12	12

2006/C 178/20	Lieta C-435/04: Tiesas (ceturtā palāta) rīkojums 2006. gada 30. maijā (<i>Cour de cassation</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret <i>Sébastien Victor Leroy</i> (Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Automašīnu līzings — Aizliegums vienā dalībvalstī izmantot transportlīdzekli, kas pieder līzinga sabiedrībai otrā dalībvalstī un kas reģistrēta šajā valstī — Pastāvīga izmantošana pirmās dalībvalsts teritorijā) 12	12
2006/C 178/21	Lieta C-113/05 P: Tiesas rīkojums 2006. gada 30. martā — <i>European Federation for Cosmetic Ingredients (EFfCI)</i> pret Eiropas Parlamentu un Eiropas Savienības Padomi (Apelācija — Direktīva 2003/15/EK — Prasība atcelt tiesību aktu — Kosmētikas līdzekļi — Sabiedrības veselības aizsardzība — Testēšana ar dzīvniekiem — Kancerogēno, mutagēno vai toksisko vielu aizliegums reprodūktīvajai funkcijai — Apelācija, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota) 13	13
2006/C 178/22	Lieta C-227/05: Tiesas (trešā palāta) rīkojums 2006. gada 6. aprīlī (<i>Bayerisches Verwaltungsgericht München</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Daniel Halbritter</i> pret <i>Freistaat Bayern</i> , ko likumiski pārstāv <i>Landesanwaltschaft Bayern</i> (Tiesas Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Direktīva 91/439/EE — Vadītāja apliecību savstarpēja atzīšana — Apliecības anulēšana vienā dalībvalstī, vienlaicīgi nosakot pagaidu aizliegumu jaunas apliecības iegūšanai — Apliecības izdošana citā dalībvalstī pēc pagaidu aizlieguma termiņa — Šādas apliecības atzīšana un reģistrēšana pirmajā dalībvalstī — Valsts tiesiskajā regulējumā prasītā vadīšanas prasmju atzinuma iesniegšana) 13	13
2006/C 178/23	Lieta C-230/05 P: Tiesas rīkojums 2006. gada 27. aprīlī — L pret Eiropas Kopienu Komisiju (Apelācija — Ierēdņi — Uzmāksnās — Komisijas pienākums sniegt palīdzību — Atbildība — Pirmās instances tiesas atteikums uz klausīt lieciniekus — Papildu pierādījumu piedāvāšana, kuri nepastāvēja rakstveida procesa pabeigšanas laikā — Atteikums no lietas izņemt dokumentu, kas, iespējams, ir apmelojošs — Pienākums norādīt pamatojumu — Labas pārvaldības princips — Apelācija, kas ir daļēji acīmredzami nepamatota un daļēji acīmredzami nepieņemama) 14	14
2006/C 178/24	Lieta C-407/05: Tiesas (ceturtā palāta) rīkojums 2006. gada 6. aprīlī [<i>Hof van Cassatie van België</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu] — <i>Reyniers & Sogama bvba</i> pret <i>1. Belgisch Interventien Restitutiebureau, 2. Belgische Staat</i> (Prejudiciāls nolēmums — Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Importa nodevu atgūšana — Pierādījums par tranzīta darbības likumību vai par vietu, kur noticis pārkāpums vai nelikumība — Sekas, ja galvenajam atbildīgajam [deklarantam] nav norādīts termiņš šī pierādījuma iesniegšanai) 15	15
2006/C 178/25	Lieta C-194/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> 2006. gada 26. aprīļa rīkojumu — <i>Staatssecretaris van Financiën</i> pret <i>Orange European Smallcap Fund N. V.</i> 15	15
2006/C 178/26	Lieta C-195/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Bundeskommunikationssenat</i> (Austrija) 2006. gada 27. aprīļa rīkojumu — <i>Österreichischer Rundfunk (ORF)</i> 16	16
2006/C 178/27	Lieta C-202/06 P: Apelācija, ko 2006. gada 4. maijā ierosinājusi <i>Cementbouw Handel & Industrie B. V.</i> par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2006. gada 23. februāra spriedumu lietā T-282/02, <i>Cementbouw Handel & Industrie B V</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju 17	17
2006/C 178/28	Lieta C-206/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Rechtbank Groningen</i> 2006. gada 2. maija rīkojumu — <i>Essent Netwerk Noord u.c.</i> pret <i>Aluminium Delfzijl BV</i> 17	17

2006/C 178/29	Lieta C-212/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Cour d'arbitrage</i> 2006. gada 10. maija rīkojumu — Franču kopienas valdība, Valonijas valdība pret Flāmu valdību	18
2006/C 178/30	Lieta C-213/06 P: Apelācija, ko 2006. gada 6. maijā ierosinājusi Eiropas Rekonstrukcijas Aģentūra (ERA) par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2006. gada 23. februāra spriedumu lietā T-471/04, <i>Georgios Karatzoglou</i> pret Eiropas Rekonstrukcijas Aģentūru (ERA)	19
2006/C 178/31	Lieta C-214/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia</i> (Itālija) 2006. gada 11. maija rīkojumu — <i>Colasfalti srl</i> pret <i>Provincia di Milano, ATI Legrenzi Srl, Impresa Costruzioni Edili e Stradali dei F. lli Paccani Snc</i>	19
2006/C 178/32	Lieta C-215/06: Prasība, kas celta 2006. gada 11. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Īriju	20
2006/C 178/33	Lieta C-217/06: Prasība, kas celta 2006. gada 12. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku	21
2006/C 178/34	Lieta C-220/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo</i> (Spānija) 2006. gada 15. maija rīkojumu — <i>Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia</i> pret <i>Administración del Estado (Ministerio de Educación y Ciencia)</i>	21
2006/C 178/35	Lieta C-221/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) 2006. gada 15. maija rīkojumu — <i>Stadtgemeinde Frohnleiten un Gemeindebetriebe Frohnleiten GmbH</i> pret <i>Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft</i>	22
2006/C 178/36	Lieta C-225/06 P: Apelācija, ko 2006. gada 16. maijā ierosinājusi <i>Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE</i> par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2006. gada 15. marta spriedumu lietā T-35/04, <i>Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE</i> pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), <i>Ferrero Ohg mbh</i>	22
2006/C 178/37	Lieta C-234/06 P: Apelācija, ko 2006. gada 24. maijā ierosināja <i>Ponte Finanziaria SpA</i> par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2006. gada 23. februāra spriedumu lietā T-194/03 <i>Ponte Finanziaria SpA</i> pret ITSB un <i>Marina Enterprise Project Società Unipersonale di Alberto Fioreni Srl</i>	23
2006/C 178/38	Lieta C-239/06: Prasība, kas celta 2006. gada 29. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku	24
2006/C 178/39	Lieta C-240/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar 2006. gada 29. maija rīkojumu — <i>Korkein hallinto-oikeus</i> (Somija) pret <i>Fortum Project Finance S. A.</i> (Luksemburga)	25
2006/C 178/40	Lieta C-244/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Landgericht Koblenz</i> (Vācija) 2006. gada 31. maija rīkojumu — <i>Dynamic Medien Vertriebs GmbH</i> pret <i>Avides Media AG.</i>	25
2006/C 178/41	Lieta C-245/06 P: Apelācija, ko 2006. gada 1. jūnijā ierosinājusi <i>Saiwa SpA</i> par 2006. gada 5. aprīļa spriedumu lietā T-344/03, <i>Saiwa s.p.a.</i> pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (ITSB) un <i>Barilla Alimentare SpA</i>	26
2006/C 178/42	Lieta C-248/06: Prasība, kas celta 2006. gada 2. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti	26
2006/C 178/43	Lieta C-249/06: Prasība, kas celta 2006. gada 2. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Zviedrijas Karalisti	27
2006/C 178/44	Lieta C-252/06: Prasība, kas celta 2006. gada 6. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Vācijas Federatīvo Republiku	27

2006/C 178/45	Lieta C-258/06: Prasība, kas celta 2006. gada 12. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti	28
2006/C 178/46	Lieta C-259/06: Prasība, kas celta 2006. gada 14. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Nīderlandes Karalisti	28
2006/C 178/47	Lieta C-174/03: Tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2006. gada 23. marta rīkojums (<i>Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Impresa Portuale di Cagliari Srl</i> pret <i>Tirrenia di Navigazione SpA</i>	28
2006/C 178/48	Lieta C-216/04: Tiesas ceturtās palātas priekšsēdētāja 2006. gada 5. aprīļa rīkojums (<i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — <i>SABA Italia SpA</i> pret <i>Comune di Bolzano, SEAB SpA</i>	29
2006/C 178/49	Lieta C-285/04: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 4. maija rīkojums (<i>Tribunale civile di Oristano</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Ignazio Medda</i> pret <i>Banco di Napoli SpA, Regione autonoma della Sardegna</i>	29
2006/C 178/50	Lieta C-99/05: Tiesas ceturtās palātas priekšsēdētāja 2006. gada 18. maija rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Somijas Republiku	29
2006/C 178/51	Lieta C-271/05: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 5. aprīļa rīkojums (<i>Consiglio di Stato</i> , Itālija, lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Francesco Rauty</i> pret <i>Ministero per i Beni Culturali e Ambientali, Soprintendenza B. A. A. di Firenze, Prato e Pistoia</i> ; persona, kas iestājusies lietā, — <i>Consiglio Nazionale degli Ingegneri</i> ; un <i>Ordine degli Ingegneri della Provincia di Pistoia</i> pret <i>Francesco Rauty, Ministero per i Beni e le Attività Culturali</i> ; persona, kas iestājusies lietā, — <i>Consiglio Nazionale degli Ingegneri</i>	29
2006/C 178/52	Lieta C-352/05: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 5. maija rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Grieķijas Republiku	29
2006/C 178/53	Lieta C-410/05: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 15. maija rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Grieķijas Republiku	29
2006/C 178/54	Lieta C-20/06: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 27. aprīļa rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti	30
2006/C 178/55	Lieta C-21/06: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 27. aprīļa rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti	30
PIRMĀS INSTANCES TIESA		
2006/C 178/56	Lieta T-354/99: Pirmās instances tiesas 2006. gada 31. maija spriedums — <i>Kuwait Petroleum (Nederland)</i> pret Komisiju (Valsts atbalsts — Komisijas paziņojums par atbalsta minimālo apmēru — Akcīzes nodokļa degvielai paaugstināšana — Atbalsts degvielas uzpildes stacijām — Naftas uzņēmumi — Atbalstu pārklāšanās risks — Cenu pārvaldības sistēmas klauzula — Labas pārvaldības princips)	31
2006/C 178/57	Lieta T-198/03: Pirmās instances tiesas 2006. gada 30. maija spriedums — <i>Bank Austria Creditanstalt</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju (Konkurence — Administratīvais process — Lēmuma, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums un uzlikti naudas sodi, publicēšana — Kredīta un debīta likmju noteikšana no Austrijas banku puses ("Lombard klubs") — Lūguma izlaist noteiktas teksta daļas noraidījums)	31

2006/C 178/58	Lieta T-15/05: Pirmās instances tiesas 2006. gada 31. maija spriedums — <i>De Waele</i> pret ITSB (desas forma) (Kopienas preču zīme — Trīsdimensiju preču zīme — Desas forma — Absolūts atteikuma pamatojums — Atšķirtspēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts) 32	32
2006/C 178/59	Lieta T-241/03: Pirmās instances tiesas 2006. gada 17. maija rīkojums — <i>Marcuccio</i> pret Komisiju (Ierēdņi — Atkārtota iecelšana amatā — Dienesta mītne — Lēmums par prasītāja personiskās lietošanas priekšmetu pārvietošanu — Prasība atcelt tiesību aktu — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Nelabvēlīgs akts — Nepieņemamība) 32	32
2006/C 178/60	Lieta T-194/05: Pirmās instances tiesas 2006. gada 11. maija rīkojums — <i>TeleTech Holdings, Inc.</i> pret ITSB — <i>Teletech International</i> (TELETECH INTERNATIONAL) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Pārbaudes pienākuma apjoms — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma pārvēršana par valsts preču zīmes reģistrācijas pieteikumu — Regulas (EK) Nr. 40/94 58. pants) 32	32
2006/C 178/61	Lieta T-141/06: Prasība, kas celta 2006. gada 18. maijā — <i>Glaverbel</i> pret ITSB (preču virsmas tekstūra) 33	33
2006/C 178/62	Lieta T-142/06: Prasība, kas celta 2006. gada 12. maijā — <i>ECZG</i> pret Komisiju 33	33
2006/C 178/63	Lieta T-143/06: Prasība, kas celta 2006. gada 19. maijā — <i>MTZ Polyfilms</i> pret Padomi 34	34
2006/C 178/64	Lieta T-147/06: Prasība, kas celta 2006. gada 19. maijā — <i>En Route International</i> pret ITSB 35	35
2006/C 178/65	Lieta T-149/06: Prasība, kas celta 2006. gada 17. maijā — <i>Castellani</i> pret ITSB — <i>Markant Handels und Service</i> (CASTELLANI) 35	35
2006/C 178/66	Lieta T-151/06: Prasība, kas celta 2006. gada 9. jūnijā — <i>Aluminium Silicon Mill Products</i> pret Komisiju 36	36
2006/C 178/67	Lieta T-152/06: Prasība, kas celta 2006. gada 6. jūnijā — <i>NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB</i> pret Komisiju 37	37
2006/C 178/68	Lieta T-153/06: Prasība, kas celta 2006. gada 13. jūnijā — <i>European Association of Euro-Pharmaceutical Companies</i> pret Komisiju 38	38
2006/C 178/69	Lieta T-154/06: Prasība, kas celta 2006. gada 5. jūnijā Itālijas Republika pret Eiropas Kopienas Komisiju 38	38
2006/C 178/70	Lieta T-156/06: Prasība, kas celta 2006. gada 5. jūnijā — <i>Regione Siciliana</i> pret Eiropas Kopienas Komisiju 39	39
2006/C 178/71	Lieta T-42/02: Pirmās instances tiesas 2006. gada 31. maija rīkojums — <i>Banca Monte dei Paschi di Siena</i> pret Komisiju 40	40
2006/C 178/72	Lieta T-121/02: Pirmās instances tiesas 2006. gada 31. maija rīkojums — <i>Compagnia di San Paolo</i> pret Komisiju 40	40
2006/C 178/73	Lieta T-319/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 1. jūnija rīkojums — <i>Port Support Customs Rotterdam</i> pret Komisiju 40	40
2006/C 178/74	Lieta T-72/05: Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. jūnija rīkojums — <i>Deutsche Telekom</i> pret ITSB (<i>Telekom Global Net</i>) 40	40
2006/C 178/75	Lieta T-179/05: Pirmās instances tiesas 2006. gada 31. maija rīkojums — <i>Stradeblu</i> pret Komisiju 40	40

EIROPAS KOPIENAS CIVILDIENESTA TIESA

2006/C 178/76	Lieta F-25/05: Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2006. gada 15. jūnija spriedums — <i>Mc Sweeney un Armstrong</i> pret Komisiju (Atklāts konkurss — Paziņojums par konkursu — Kandidātiem paredzētā rokasgrāmata — Nepielaišana pie pārbaudījumiem — Nepieciešamie diplomu — Iecelēj institūcijas (IIN) pilnvaras) 41	41
2006/C 178/77	Lieta F-34/05: Civildienesta tiesas pirmās palātas 2006. gada 14. jūnija rīkojums — <i>Lebedef u.c.</i> pret Komisiju (Darba vide — Komisijas darbinieku rīcībā nodoto datora programmu valoda — Nepieņemamība — Interese celt prasību — Nelabvēlīgs akts — Iekšēji organizatoriskie pasākumi) 41	41
2006/C 178/78	Lieta F-57/06: Prasība, kas celta 2006. gada 12. maijā — <i>Hinderyckx</i> pret Padomi 42	42
2006/C 178/79	Lieta F-63/06: Prasība, kas celta 2006. gada 5. maijā — <i>Luigi Mascheroni</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju 42	42
2006/C 178/80	Lieta F-66/06: Prasība, kas celta 2006. gada 16. jūnijā, — <i>Kyriazi</i> pret Komisiju 43	43
2006/C 178/81	Lieta F-67/06: Prasība, kas celta 2006. gada 16. jūnijā — <i>Lesniak</i> pret Komisiju 43	43

 II *Sagatavošanas dokumenti*

.....

 III *Paziņojumi*

2006/C 178/82	Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 165, 15.7.2006. 45	45
---------------	---	----

I

(Informācija)

TIESA

EIROPAS KOPIENU TIESA

Tiesas (trešā palāta) 2006. gada 1. jūnija spriedums — P & O European Ferries (Vizcaya) SA pret Diputación Foral de Vizcaya, Eiropas Kopienu Komisiju

(Apvienotās lietas C-442/03 P un C-471/03 P) ⁽¹⁾

(Valstu piešķirtie atbalsti — Apelācijas — Prasība atcelt tiesību aktu — Lēmums par saskaņā ar EKL 88. panta 2. punktu uzsāktas izskatīšanas procedūras izbeigšanu — Valsts atbalsta jēdziens — Res judicata spēks — Atbalsts, ko var atzīt par saderīgu ar kopējo tirgu — Sociāls atbalsts — Nosacījumi)

(2006/C 178/01)

Tiesvedības valodas — angļu un spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs (lietā C-442/03 P): P & O European Ferries (Vizcaya) SA (pārstāvji — Dž. Levērs [J. Lever], QC, Dž. Elisons [J. Ellison], solicitor, un M. Pikforda [M. Pickford], barrister, kam palīdz E. Burtsalass [E. Bourtzalas] un H. Forgvuera Krespo [J. Forguera Crespo], abogados),

Prasītājs (lietā C-471/03 P): Diputación Foral de Vizcaya (pārstāvis — I. Saenss-Kortabarija Fernandess [I. Sáenz-Cortabarría Fernández] un M. Moraless Isasi [M. Morales Isasi], abogados)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — N. Kāns [N. Khan] un H. Buendija Sjerra [J. Buendía Sierra], pārstāvji)

Priekšmets

Apelācija par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2003. gada 5. augusta spriedumu apvienotajās lietās T-116/01 un T-118/01 P & O European Ferries (Vizcaya) un Diputación Foral de Vizcaya/Komisija, ar kuru minētā tiesa noraidījusi lūgumu atcelt 2. pantu Komisijas 2000. gada 29. novembra Lēmumā 2001/247/EK par atbalsta sistēmu, ko Spānija īstenojusi par labu kuģniecības sabiedrībai Ferries Golfo de Vizcaya, kuras patreizējais nosaukums ir P & O European Ferries (Vizcaya)

SA, ar kuru izdots rīkojums atgūt par nesaderīgu ar kopējo tirgu atzīto atbalstu.

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzības noraidīt;
- 2) P & O European Ferries (Vizcaya) SA un Diputación Foral de Vizcaya atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 7, 10.01.2004. un C 21, 24.01.2004.

Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 30. maijā — Eiropas Parlaments pret Eiropas Savienības Padomi

(Apvienotās lietas C-317/04 un C-318/04) ⁽¹⁾

(Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi — Gaisa transports — Lēmums 2004/496/EK — Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Amerikas Savienotajām Valstīm — Lidmašīnu pasažieru personas dati, kas nosūtīti Amerikas Savienoto Valstu Muitas un robežapsardzes birojam — Direktīva 95/46/EK — 25. pants — Trešās valstis — Lēmums 2004/535/EK — Pietiekams aizsardzības līmenis)

(2006/C 178/02)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji — R. Pasoss [R. Passos], N. Lorencs [N. Lorenz], H. Dauntjers Tebenss [H. Duintjer Tebbens] un A. Kajola [A. Caiola])

Persona, kas iestājusies lietā, atbalstot prasītāju: Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs (EDAU) (pārstāvji — H. Heimans [H. Hijmans] un V. Pereza Asinari [V. Perez Asinari])

Atbildētāja (lietā C-317/04): Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — M. K. Džordži Forta [M. C. Giorgi Fort] un M. Bišops [M. Bishop])

Atbildētāja (lietā C-318/04): Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — P. J. Kuijpers [P. J. Kuijper], A. van Solinge [A. van Solinge] un K. Doksijš [C. Docksey] un F. Benjons [F. Benyon])

Personas, kas iestājušās lietā, atbalstot atbildētāju (lietā C-317/04): Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — P. J. Kuijpers [P. J. Kuijper], A. van Solinge [A. van Solinge] un K. Doksijš [C. Docksey]), Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — M. Bezels [M. Bethell], K. Vaita [C. White] un T. Herisa [T. Harris], kam palīdz T. Vards [T. Ward], barrister)

Personas, kas iestājušās lietā, atbalstot atbildētāju (lietā C-318/04): Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — M. Bezels [M. Bethell], K. Vaita [C. White] un T. Herisa [T. Harris], kam palīdz T. Vards [T. Ward], barrister)

Priekšmets

Prasība atcelt tiesību aktu: Padomes 2004. gada 17. maija Lēmuma 2004/496/EK par nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienu un Amerikas Savienotajām Valstīm attiecībā uz personas datu apstrādi un pārsūtīšanu, ko aviopārvadātāji veic ASV Nacionālās drošības ministrijas Muitas un robežsardzes departamentam (OV L 183, 83. lpp.) atcelšana [C-317/04].

Prasība atcelt tiesību aktu: Komisijas 2004. gada 14. maija Lēmuma 2004/535/EK par pietiekamu aizsardzību Passenger Name Record iekļautajiem lidmašīnu pasažieru personas datiem, kas nosūtīti Amerikas Savienoto Valstu Muitas un robežapsardzes birojam (OV L 235, 11. lpp.) atcelšana [C-318/04].

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 2004. gada 17. maija Lēmums 2004/496/EK par nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienu un Amerikas Savienotajām Valstīm attiecībā uz personas datu apstrādi un pārsūtīšanu, ko aviopārvadātāji veic ASV Nacionālās drošības ministrijas Muitas un robežsardzes departamentam, un Komisijas 2004. gada 14. maija Lēmums 2004/535/EK par pietiekamu aizsardzību Passenger Name Record iekļautajiem lidmašīnu pasažieru personas datiem, kas nosūtīti Amerikas Savienoto Valstu Muitas un robežapsardzes birojam, tiek atcelti.

2) Lēmuma 2004/535 iedarbība tiek saglabāta līdz 2006. gada 30. septembrim, tomēr nepagarinot tā iedarbību pēc minētā Nolīguma darbības izbeigšanās.

3) Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus lietā C-317/04.

4) Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus lietā C-318/04.

5) Eiropas Kopienu Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati lietā C-317/04.

6) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, kā arī Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

(¹) OV C 228, 11.09.2004.

Tiesas (otrā palāta) 2006. gada 8. jūnija spriedums [Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu] — Finanzamt Eisleben pret Feuerbestattungsverein Hall eV

(Lietā C-430/04) (¹)

(Sestā PVN direktīva — Tiesības atsaukties uz 4. panta 5. punkta otro daļu — Darbības, ko veic nodokļu maksātājs, konkurējot ar publiskās pārvaldes iestādi — Publisko tiesību subjekts — Tādu darbību neaplikšana ar nodokli, ko veic publiskās pārvaldes iestādes statusā)

(2006/C 178/03)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Finanzamt Eisleben

Atbildētāja: Feuerbestattungsverein Hall eV

Persona, kas iestājusies lietā: Lutherstadt Eisleben

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundesfinanzhof* — 4. panta 5. punkta otrās daļas interpretācija Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.) — Publisko tiesību subjektu aplikšana ar nodokli par darbībām vai darījumiem, ko tie veic publiskās pārvaldes iestāžu statusā, ja to neaplikšana radītu nozīmīgus konkurences traucējumus — Privāto tiesību apvienības, kas ir nodokļu maksātājs, apsaimnieko krematoriju un konkurē ar kopienu, kura veic līdzīgas darbības un kuru par tām neaplik ar nodokli vai apliek saskaņā ar labvēlīgākiem nosacījumiem, tiesības atsaukties uz šo noteikumu

Rezolutīvā daļa:

privātpersona, kas konkurē ar publisko tiesību subjektu un apgalvo, ka šo subjektu neaplik ar pievienotās vērtības nodokli vai apliek pēc pārāk zemas likmes par darbībām, ko tas veic publiskās pārvaldes iestādes statusā, tādas tiesvedības ietvaros kā pamata lietā, kurā strīds ir starp privātpersonu un valsts nodokļu administrāciju, var atsaukties uz 4. panta 5. punkta otro daļu Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze.

(¹) OV C 300, 04.12.2004.

Tiesas (otrā palāta) spriedums 2006. gada 1. jūnijā [*Landgericht Berlin* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu] — *innoventif Ltd*

(Lieta C-453/04) (¹)

(Brīvība veikt uzņēmējdarbību — EKL 43. un 48. pants — Citā dalībvalstī dibinātas sabiedrības ar ierobežotu atbildību meitas sabiedrība — Sabiedrības mērķa ierakstīšana valsts komercreģistrā — Prasība veikt avansa maksājumu par pilnīgu sabiedrības mērķa publicēšanu — Saderīgums)

(2006/C 178/04)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Berlin

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *innoventif Ltd*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Landgericht Berlin* — EKL 43. un 48. panta interpretācija — Kapitālsabiedrības filiāles reģistrācija citas dalībvalsts komercreģistrā, kas pakļauta avansa maksājumam par sabiedrības dibināšanas līgumā paredzēto ziņu par sabiedrību publicēšanas izdevumiem

Rezolutīvā daļa:

ar EKL 43. un 48. pantu nav pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts, ka, lai ierakstītu komercreģistrā citā dalībvalstī reģistrētas sabiedrības ar ierobežotu atbildību filiāli, ir jāmaksā sabiedrības dibināšanas dokumentā aprakstītā sabiedrības mērķa paredzamo publicēšanas izmaksu avanss.

(¹) OV C 6, 08.01.2005.

Tiesas (sestā palāta) spriedums 2006. gada 1. jūnijā — Eiropas Kopienų Komisija pret Grieķijas Republiku

(Lieta C-475/04) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2002/58/EK — Elektroniskā komunikācija — Personas datu apstrāde — Privātās dzīves aizsardzība — Fizisko personu aizsardzība — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2006/C 178/05)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — G. Zavvos un M. Shotter)

Atbildētāja: Grieķijas Republika (pārstāvji — N. Dafniou un M. Tassopoulou)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīvas 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 37. lpp.) netransponēšana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

- 1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai piemērotu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīvu 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju), Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar minēto direktīvu;
- 2) Grieķijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 314, 18.12.2004.

Tiesas (otrā palāta) 2006. gada 8. jūnija spriedums (College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Visserijbedrijf D. J. Koornstra & Zn. Vof pret Productschap Vis

(Lieta C-517/04) (¹)

(Nodeva par garneļu transportēšanu ar dalībvalstī reģistrētiem zvejas kuģiem, lai finansētu garneļu sijāšanas un lobīšanas iekārtas tajā pašā dalībvalstī — EKL 25. pants — Maksājums ar muitas nodokļiem līdzvērtīgu iedarbību — EKL 90. pants — Iekšēja aplikšana ar nodokļiem)

(2006/C 178/06)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Visserijbedrijf D. J. Koornstra & Zn. Vof

Atbildētāja: Productschap Vis

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Nodevas, kas vienā dalībvalstī skar uzņēmē-

umus, kas transportē garneles ar kuģi, kas reģistrēts šajā pašā dalībvalstī, saderība ar Kopienas tiesībām un jo īpaši ar EKL 25. un 90. pantu — Nodeva, kas šim pašam uzņēmumam ir jāmaksā par garneļiem, kas tiek transportētas citur Kopienā — Nodeva, lai finansētu garneļu sijāšanas un lobīšanas iekārtas tajā pašā dalībvalstī — Maksājums ar līdzvērtīgu iedarbību — Nodeva, kas piemērojama attiecībā uz uzņēmumiem vai produktiem?

Rezolutīvā daļa:

Dalībvalsts publisko tiesību apvienības atbilstoši identiskiem kritērijiem uzlikts maksājums, valsts produktiem, kuri ir paredzēti valsts tirgum, vai kuri ir paredzēti eksportam uz citu dalībvalsti, ir maksājums ar eksporta nodoklim līdzvērtīgu iedarbību, ko aizliedz EKL 23. un 25. pants, ja ienākumi no maksājumu iekasēšanas tiek izmantoti, lai finansētu darbības, kas attiecas tikai uz valsts produktiem, kuri paredzēti valsts tirgum un ieguvumi, kas izriet no šiem ienākumiem, kuri rodas no maksājumu iekasēšanas, pilnībā atsver apgrūtinājumu šiem produktiem. No otras puses, ja ieguvumi, kas rodas valsts produktiem, kuri tiek apstrādāti un tirgoti valsts tirgū, izmantojot ienākumus no maksājumiem, tikai daļēji atsver apgrūtinājumu, kas attiecas uz šiem produktiem, tad šāds maksājums pārkāps EKL 90. pantā noteikto diskriminācijas aizliegumu.

(¹) OV C 69, 19.03.2005.

Tiesas (otrā palāta) spriedums 2006. gada 8. jūnijā [Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu] — Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH pret Ulrich Deppe, Hanne-Rose Deppe, Thomas Deppe, Matthias Deppe, Christine Urban (dzimusi Deppe) (C-7/05), Siegfried Hennings (C-8/05), Hartmut Lübbe (C-9/05)

(Apvienotās lietas C-7/05 — C-9/05) (¹)

(Augu šķirnes — Kopienas augu šķirņu aizsardzības tiesību īpašniekam maksājamās taisnīgas atlīdzības apjoms — 5. panta 2., 4. un 5. punkts Regulā (EK) Nr. 1768/95, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2605/98 — "Atlīdzības apjoma, kas ir ievērojami zemāks par summu, ko iekasē par pavairojamā materiāla licencētu audzēšanu", jēdziens)

(2006/C 178/07)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Atbildētāji: Ulrich Deppe, Hanne-Rose Deppe, Thomas Deppe, Matthias Deppe, Christine Urban (dzimusi Deppe) (C-7/05), Siegfried Hennings (C-8/05), Hartmut Lübbe (C-9/05)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundesgerichtshof* — 5. panta 2., 4. un 5. punkta Komisijas 1995. gada 24. jūlija Regulā (EK) Nr. 1768/95, ar ko īsteno noteikumus par izņēmumu lauksaimniecībā, kas paredzēts 14. panta 3. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību (OV L 173, 14. lpp.), kas grozīta ar Komisijas 1998. gada 3. decembra Regulu (EK) Nr. 2605/98 (OV L 328, 6. lpp.), interpretācija — Taisnīgas atbildības apjoms, kas maksājams īpašniekam, uz kuru attiecas Kopienas aizsardzība – Apjoma, kas ir ievērojami zemāks par summu, kuru iekasē par pavairojamā materiāla licencētu audzēšanu, jēdziens — Atlīdzība 80 % apmērā no summas, kas maksājama par minēto audzēšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) iepriekš noteiktā atbildība 80 % apmērā no summas, ko iekasē par tās pašas šķirnes viszemākās oficiāli sertificētās kategorijas pavairojamā materiāla licencētu audzēšanu tādā pašā platībā, atsaucoties uz atkāpi, kas noteikta 14. panta 3. punktā Padomes 1994. gada 27. jūlija Regulā (EK) Nr. 2100/94, par Kopienas augu šķirņu aizsardzību, neatbilst nosacījumam par to, ka minētajai atbildībai ir jābūt "ievērojami zemākai" par summu, ko maksā par pavairojamā materiāla licencētu audzēšanu 5. panta 2. punkta izpratnē Komisijas 1995. gada 24. jūlija Regulā (EK) Nr. 1768/95 ar ko īsteno noteikumus par izņēmumu lauksaimniecībā, kas paredzēts 14. panta 3. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 1998. gada 3. decembra Regulu (EK) Nr. 2605/98, neskarot valsts tiesas vērtējumu attiecībā uz citiem atbilstošajiem apstākļiem katrā no pamata prāvām;
- 2) kritēriji Kopienas augu šķirņu aizsardzības tiesību īpašniekam, pienākošās atbildības apjoma noteikšanai ir paredzēti 5. panta 4. un 5. punktā Regulā Nr. 1768/95, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 2605/98. Šiem kritērijiem nav atpakaļejoša spēka, bet tie var kalpot kā vadlīnija šīs atbildības aprēķināšanai attiecībā uz audzēšanu, kas veikta pirms Regulas Nr. 2605/98 stāšanās spēkā;
- 3) lai Regulas Nr. 1768/95, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 2605/98, 5. panta 4. punktā minētais līgums, kas noslēgts starp īpašnieku un lauksaimnieku organizācijām, varētu kalpot kā

pamatnostādne visos tā aspektos, tad šim līgumam ir jābūt paziņotam Eiropas Kopienu Komisijai un publicētam Kopienas Augu šķirņu biroja Oficiālajā Vēstnesī — pat tad, ja tas ir noslēgts pirms Regulas Nr. 2605/98 spēkā stāšanās datuma. Šādā līgumā var paredzēt tādu atbildības likmi, kas atšķiras no tās, kas pakārtoti noteikta 5. panta 5. punktā Regulā Nr. 1768/95, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 2605/98;

- 4) gadījumā, ja nav piemērojams starp īpašnieku un lauksaimnieku organizācijām noslēgts līgums, īpašniekam, uz kuru attiecas Kopienas augu šķirņu aizsardzības tiesības, maksājamā atbildība ir jānosaka saskaņā ar 5. panta 5. punktu Regulā Nr. 1768/95, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 2605/98, kā nemainīga summa, kas nav nedz augstākā nedz zemākā robeža.

(¹) OV C 82, 02.04.2005.

Tiesas (otrā palāta) 2006. gada 8. jūnija spriedums [Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu] — WWF Italia, Gruppo Ornitologico Lombardo (GOL), Lega abolizione della caccia (LAC), Lega antivivisezionista (LAV) pret Regione Lombardia

(Lieta C-60/05) (¹)

(Savvaļas putnu aizsardzība — Direktīva 79/409/EEK — Atkāpes no aizsardzības režīma)

(2006/C 178/08)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: WWF Italia, Gruppo Ornitologico Lombardo (GOL), Lega abolizione della caccia (LAC), Lega antivivisezionista (LAV)

Atbildētājs: Regione Lombardia

Persona, kas iestājusies lietā: Associazione migratoristi italiani

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia* — Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīvas 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 103, 1. lpp.) 9. panta interpretācija — Nosacījumi, saskaņā ar kuriem dalībvalstis var izmantot tiesības atkāpties no aizlieguma nonāvēt vai sagūstīt aizsargājamo sugu eksemplārus — Žubītes un ziemas žubītes sugas

Rezolutīvā daļa:

- 1) saskaņā ar Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīvas 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību 9. panta 1. punkta c) apakšpunktu neatkarīgi no valsts tiesību sistēmā noteiktās iekšējās pilnvaru sadales dalībvalstīm, paredzot šīs normas transpozīcijas pasākumus, ir jānodrošina, ka visos tajā paredzētās atkāpes izmantošanas gadījumos un attiecībā uz visām aizsargājamajām sugām atļautajās medībās netiek pārsniegta robežvērtība, kas atbilst minētajā normā paredzētajam šā izmantošanas veida ierobežojumam līdz nelielam skaitam un kas nosakāma, pamatojoties uz stingriem zinātniskajiem datiem;
- 2) valsts transponējošajām tiesību normām attiecībā uz Direktīvas 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto "neliela skaita" jēdzienu ir jāļauj iestādēm, kas atbild par atļauju izsniegšanu konkrētās sugas putnu medīšanai saskaņā ar atkāpi, pamatoties uz pietiekami precīziem rādītājiem saistībā ar robežvērtībām, kas jāievēro;
- 3) transponējot Direktīvas 9. panta 1. punkta c) apakšpunktu, dalībvalstīm ir jānodrošina, ka neatkarīgi no to iestāžu skaita un identitātes, kas atbild par minētā noteikuma īstenošanu savā teritorijā, to medību apjoms, ko attiecībā uz katru aizsargājamo sugu ir atļāvusi katra minētā iestāde, nepārsniedz robežvērtību, kas atbilst šīs izmantošanas ierobežojumam līdz "nelielam skaitam" un kas noteikta attiecībā uz šo sugu visai valsts teritorijai;
- 4) no dalībvalstu pienākuma nodrošināt, lai atbilstoši Direktīvas 9. panta 1. punkta c) apakšpunktam putnu izmantošana nepārsniegtu "nelielu skaitu", izriet, ka paredzētās administratīvās procedūras ir jāorganizē tādā veidā, ka gan kompetento iestāžu lēmumi, ar kuriem atļauj medības saskaņā ar atkāpi, gan šo lēmumu piemērošanas veids ir pakļauti efektīvai un savlaicīgai kontrolei.

(¹) OV C 93, 16.04.2005.

Tiesas (sestā palāta) 2006. gada 8. jūnija spriedums — Eiropas Kopienų Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti

(Lieta C-71/05) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2002/30/EK — Gaisa transports — Eksploatācijas ierobežojumi Kopienas lidostās, kas saistīti ar troksni — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2006/C 178/09)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — M. Huttenen)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvis — S. Schreiner)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 26. marta Direktīvas 2002/30/EK par noteikumiem un procedūrām attiecībā uz tādu ekspluatācijas ierobežojumu ieviešanu Kopienas lidostās, kas saistīti ar troksni (OV L 85, 40. lpp.) netransponēšana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

1) nepieņemot noteiktajā termiņā normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 26. marta Direktīvu 2002/30/EK par noteikumiem un procedūrām attiecībā uz tādu ekspluatācijas ierobežojumu ieviešanu Kopienas lidostās, kas saistīti ar troksni, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

2) Luksemburgas Lielhercogiste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 82, 02.04.2005.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 1. jūnijā (*Østre Landsret* (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *De Danske Bilimportører* pret *Skatteministeriet*

(Lieta C-98/05) ⁽¹⁾

(Sestā PVN direktīva — 11. panta A daļas 2. punkta a) apakšpunkts un 3. punkta c) apakšpunkts — Nodokļa bāze — Nodeva par jaunu transportlīdzekļu reģistrāciju)

(2006/C 178/10)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Østre Landsret

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *De Danske Bilimportører*

Atbildētājs: *Skatteministeriet*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Østre Landsret* — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.) 11. panta A daļas 2. punkta a) apakšpunkta un 3. punkta c) apakšpunkta interpretācija — Transportlīdzekļa reģistrācijas nodevas ietveršana ar nodokli apliekamajā summā par jauna transporta līdzekļa iegādi

Rezolutīvā daļa:

Tāda pirkuma līguma ietvaros, kurš paredz, ka atbilstoši pircēja paredzētajai transportlīdzekļa izmantošanai, izplatītājs to piegādā reģistrētu un par cenu, kas ietver reģistrācijas nodevu par jauniem transportlīdzekļiem, ko tas samaksājis pirms piegādes, darbībai, par ko jāmaksā šī nodeva, esot nevis minētajai piegādei, bet pirmajai transportlīdzekļa reģistrācijai valsts teritorijā, šī nodeva nav ietverta nodokļu un citus maksājumu jēdzienā 11. panta A daļas 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze. Šāda nodeva atbilst summai, ko nodokļa maksātājs ir saņēmis no transportlīdzekļa pircēja, kā tā vārdā un uz tā rēķina radušos izdevumu apmaksu šī paša noteikuma 3. punkta c) apakšpunkta nozīmē.

⁽¹⁾ OV C 106, 20.04.2005.

Tiesas (trešā palāta) spriedums 2006. gada 8. jūnijā (*Bundesfinanzhof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *L.u.P. GmbH* pret *Finanzamt Bochum-Mitte*

(Lieta C-106/05) ⁽¹⁾

(Sestā PVN direktīva — Atbrīvojumi no nodokļa — 13. panta A daļas 1. punkta b) un c) apakšpunkts un 2. punkta a) apakšpunkts — Medicīniskā aprūpe, ko nodrošina juridiskās personas, kas nav publisko tiesību subjekti — Medicīniskās aprūpes sniegšana, darbojoties medicīniskā profesijā — Medicīniskās analīzes, ko veic privāttiesiska laboratorija ārpus aprūpes iestādes pēc vispārējās prakses ārsta nozīmējuma — Atbrīvojuma no nodokļa nosacījumi — Dalībvalstu izvērtēšanas pilnvaras — Robežas)

(2006/C 178/11)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *L.u.P. GmbH*

Atbildētāja: *Finanzamt Bochum-Mitte*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundesfinanzhof* — 13. panta A daļas 1. punkta b) apakšpunkta un 2. punkta interpretācija direktīvā 77/388/EEK: Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.) — Atbrīvojumi no nodokļa — Darbības, kas cieši saistītas ar ārstēšanos slimnīcā vai medicīnisko aprūpi — Medicīniskās analīzes, ko veic laboratorija pēc ārsta nozīmējuma

Rezolutīvā daļa:

13. panta A daļas 1. punkta b) apakšpunkts Padomes 1977. gada 17. maija direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, ir jāinterpretē tā, ka pamata prāvā aplūkotās medicīniskās analīzes, kuru uzdevums ir novērot un izmeklēt pacientus profilakses nolūkos un ko veic privātas laboratorijas ārpus aprūpes iestādes pēc vispārējās prakses ārsta nozīmējuma, var atbilst atbrīvojumam no nodokļa, kas paredzēts šajā normā, kā medicīniskā aprūpe, ko sniedz citas privātas iestādes, kas ir pienācīgā veidā atzītas minētās normas nozīmē.

Minētās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta b) apakšpunktam un 2. punkta a) apakšpunktam nav pretējs valsts tiesiskais regulējums, kas pakļauj šādu medicīnisku analīžu atbrīvošanu no nodokļa nosacījumiem, kas, pirmkārt, nav piemērojami aprūpes atbrīvošanai no nodokļa, ko veic vispārējās prakses ārsti, kas to ir nozīmējuši, un, otrkārt, atšķiras no atbrīvošanas no nodokļa nosacījumiem ar medicīnisko aprūpi cieši saistītajām darbībām Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē.

Šis direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta b) apakšpunktam ir pretējs valsts tiesiskais regulējums, kas pakļauj medicīnisko analīžu atbrīvošanu no nodokļa, kas veiktas privātā laboratorijā ārpus aprūpes iestādes, nosacījumam, ka tām jātiec veiktām ārsta uzraudzībā. Turpretim šai tiesību normai nav pretējs tas, ka šis regulējums pakļauj minēto analīžu atbrīvojumu no nodokļa nosacījumam, ka vismaz 40 % no tām ir jāsniedz sociāli apdrošinātām personām.

(¹) OV C 115, 14.05.2005.

Tiesas (sestā palāta) spriedums 2006. gada 8. jūnijā — Eiropas Kopienų Komisija pret Francijas Republiku

(Lieta C-164/05) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/19/EK — Vispārēja sistēmu profesionālo kvalifikāciju atzīšanai — Diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu savstarpēja atzīšana — Māsas, zobārsti, veterinārārsti, vecmātes, arhitekti, farmaceiti un ārsti — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2006/C 178/12)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — D. Maidani un H. Støvlbæk)

Atbildētāja: Francijas Republika (pārstāvji — G. De Bergues un C. Bergeot-Nunes)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Nav pieņemti noteikumi, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 14. maija Direktīvu 2001/19/EK, ar kuru groza Padomes Direktīvu 89/48/EEK un Padomes Direktīvu 92/51/EEK par vispārēju sistēmu profesionālo kvalifikāciju atzīšanai, kā arī Padomes Direktīvu 77/452/EEK, Padomes Direktīvu 77/453/EEK, Padomes Direktīvu 78/686/EEK, Padomes Direktīvu 78/687/EEK, Padomes Direktīvu 78/1026/EEK, Padomes Direktīvu 78/1027/EEK, Padomes

Direktīvu 80/154/EEK, Padomes Direktīvu 80/155/EEK, Padomes Direktīvu 85/384/EEK, Padomes Direktīvu 85/432/EEK, Padomes Direktīvu 85/433/EEK un Padomes Direktīvu 93/16/EEK attiecībā uz vispārējās aprūpes māsu, zobārstu, veterinārārstu, vecmāšu, arhitektu, farmaceitu un ārstu profesijām (OV L 206, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

1) nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai transponētu 1.—4. un 9.—13. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 14. maija Direktīvā 2001/19/EK, ar kuru groza Padomes Direktīvu 89/48/EEK un Padomes Direktīvu 92/51/EEK par vispārēju sistēmu profesionālo kvalifikāciju atzīšanai, kā arī Padomes Direktīvu 77/452/EEK, Padomes Direktīvu 77/453/EEK, Padomes Direktīvu 78/686/EEK, Padomes Direktīvu 78/687/EEK, Padomes Direktīvu 78/1026/EEK, Padomes Direktīvu 78/1027/EEK, Padomes Direktīvu 80/154/EEK, Padomes Direktīvu 80/155/EEK, Padomes Direktīvu 85/384/EEK, Padomes Direktīvu 85/432/EEK, Padomes Direktīvu 85/433/EEK un Padomes Direktīvu 93/16/EEK attiecībā uz vispārējās aprūpes māsu, zobārstu, veterinārārstu, vecmāšu, arhitektu, farmaceitu un ārstu profesijām, Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

2) Francijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 115, 14.05.2005.

Tiesas (trešā palāta) 2006. gada 1. jūnija spriedums (*Cour de cassation* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Uradox SCRL pret Union Professionnelle de la Radio et de la Télédistribution (RTD), Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (BRUTELE)*.

(Lieta C-169/05) (¹)

(Autortiesības un blakustiesības — Direktīva 93/83/EEK — 9. panta 2. punkts — Pilnvaru apjoms autortiesību aģentūrai, par kuru tiek uzskatīts, ka tā pārvalda tāda tiesību subjekta tiesības, kas nav nodevis savu tiesību pārvaldību — Tiesību piešķirt vai atteikt atļauju kabeļoperatoram retranslēt programmu izmantošana)

(2006/C 178/13)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Uradex SCRL

Atbildētājas: Union Professionnelle de la Radio et de la Télédistribution (RTD), Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutele)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Cour de cassation* (Beļģija) — Padomes 1993. gada 27. septembra Direktīvas 93/83/EEK par dažu noteikumu saskaņošanu attiecībā uz autortiesībām un blakustiesībām, kas piemērojamas satelītu apraidei un kabeļu retranslācijai (OV L 248, 15. lpp) 9. panta 2. punkta interpretācija — Pilnvaru apjoms autortiesību aģentūrai, par kuru tiek uzskatīts, ka tā pārvalda tāda autortiesību vai blakustiesību īpašnieka tiesības, kas nav nodevis savu tiesību pārvaldību autortiesību aģentūrai — Tiesību piešķirt vai atteikt atļauju kabeļoperatoram retranslēt programmu izmantošana

Rezolutīvā daļa:

9. panta 2. punkts Padomes 1993. gada 27. septembra Direktīvā 93/83/EEK par dažu noteikumu saskaņošanu attiecībā uz autortiesībām un blakustiesībām, kas piemērojamas satelītu apraidei un kabeļu retranslācijai, ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, kad autortiesību aģentūru uzskata par pilnvarotu pārvaldīt tāda autortiesību vai blakustiesību tiesību subjekta tiesības, kas nav nodevis savu tiesību pārvaldību autortiesību aģentūrai, šai sabiedrībai ir tiesības realizēt minētā tiesību subjekta tiesības piešķirt vai atteikt atļauju kabeļoperatoram retranslēt caur kabeli pārraidi un ka tā rezultātā tās pilnvarojums neaprobežojas ar šo tiesību finanšu aspektu pārvaldību.

(¹) OV C 143, 11.06.2005.

Tiesas (sestā palāta) spriedums 2006. gada 8. jūnijā (Finanzgericht München, Vācija, lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Sachsenmilch AG* pret *Oberfinanzdirektion Nürnberg*

(Lieta C-196/05) (¹)

(Kopējais muitas tarifs — Tarifu klasifikācija — Kombinētā nomenklatūr — Apakšpozīcija 0406 10 (svaigais siers) — Regulas (EEK) Nr. 2658/87, ko groza Regula (EK) Nr. 1832/2002, I pielikums — Picai paredzētas mocarellas bloku formā, kas pēc ražošanas no vienas līdz divām nedēļām uzglabāta zemā temperatūrā, tarifu klasifikācija)

(2006/C 178/14)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht München

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Sachsenmilch AG

Atbildētāja: Oberfinanzdirektion Nürnberg

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Finanzgericht München* — Interpretācija Komisijas 2003. gada 11. septembra Regulai (EK) Nr. 1789/2003, ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu I pielikumu (OV L 281, 1. lpp.) — Apakšpozīcija 0406 10 (svaigais siers) — Picai paredzēta mocarella, kas pēc ražošanas no vienas līdz divām nedēļām uzglabāta zemā temperatūrā

Rezolutīvā daļa:

Kombinētās nomenklatūras apakšpozīcija 0406 10, kas ietverta Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, ko groza Komisijas 2002. gada 1. augusta Regula (EK) Nr. 1832/2002, I pielikumā, ir jāinterpretē tā, ka tā ir piemērojama picai paredzētai mocarellai bloku formā, kas pēc tās ražošanas no vienas līdz divām nedēļām uzglabāta no 2 līdz 4°C temperatūrā, ja vien šī uzglabāšana ir pietiekama, lai minētajā mocarellā notiktu izmaiņas, kuru rezultātā tā iegūtu vienu vai vairākas jaunas objektīvas īpašības un īpatnības, it īpaši sastāva, izskata un garšas ziņā. Iesniedzējtiesai ir jānosaka, vai šie nosacījumi ir izpildīti.

(¹) OV C 182, 23.07.2005.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 1. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku

(Lieta C-207/05) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Valsts atbalsts — EKL 88. panta 2. punkta otrā daļa — Atbalsts, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu — Atgūšanas pienākums — Neizpilde)

(2006/C 178/15)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — V. Di Bucci un L. Pignataro, pārstāvji)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji — I. M. Braguglia, pārstāvis, kam palīdz M. Fiorilli, avvocato dello Stato)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Komisijas 2002. gada 5. jūnija Lēmuma 2003/193/EK attiecībā uz Itālijas komunālo pakalpojumu uzņēmumiem ar valsts kapitāla pārsvaru piešķirto valsts atbalstu nodokļu atbrīvojuma un aizdevuma ar labvēlīgākiem nosacījumiem veidā (C-27/99 (ex NN 69/98), OV L 77, 21. lpp.) 3. un 4. panta pārkāpums — Pasākumu, kas ir nepieciešami, lai atgūtu atbalstu, kurš ir atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu, neveikšana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

1) noteiktajā termiņā neveicot nepieciešamos pasākumus, lai atgūtu no tā saņēmējiem atbalstu, kas ar Komisijas 2002. gada 5. jūnija Lēmumu 2003/193/EK attiecībā uz Itālijas komunālo pakalpojumu uzņēmumiem ar valsts kapitāla pārsvaru piešķirto valsts atbalstu nodokļu atbrīvojuma un aizdevuma ar labvēlīgākiem nosacījumiem veidā ir atzīts par nelikumīgu un nesaderīgu ar kopējo tirgu, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī lēmuma 3. un 4. pants;

2) Itālijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 182, 23.07.2005.

Tiesas (ceturtā palāta) 2006. gada 18. maija spriedums — Eiropas Kopienu Komisija pret Somijas Republiku

(Lieta C-343/05) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/37/EK — Tabakas izstrādājumu ražošana, noformēšana un pārdošana — Aizliegums laist tirgū tabakas izstrādājumus orālai lietošanai — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2006/C 178/16)

Tiesvedības valoda — somu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — L. Pignataro-Nolin un M. Huttunen, pārstāvji)

Atbildētāja: Somijas Republika (pārstāvis — J. Himmanen, pārstāvis)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — 8.a panta Padomes 1989. gada 13. novembra Direktīvā 89/622/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas izstrādājumu noformēšanu (OV L 359, 1. lpp.), kas ievietots ar Padomes 1992. gada 15. maija Direktīvu 92/41/EEK (OV L 158, 30. lpp.), ar kuru grozīta minētā direktīva, un 8. panta Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 5. jūnija Direktīvā 2001/37/EK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu transponēšanas nenodrošināšana — Komisijas paziņojums (OV L 194, 26. lpp.) — Aizliegums laist tirgū tabakas izstrādājumus orālai lietošanai attiecībā uz Ālandu salām un Somijā reģistrētajiem kuģiem.

Rezolutīvā daļa:

- 1) nenodrošinot, ka Ālandu salās tiek transponēts 8.a pants Padomes 1989. gada 13. novembra Direktīvā 89/622/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas izstrādājumu noformēšanu, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1992. gada 15. maija Direktīvu 92/41/EEK, un 8. pants Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 5. jūnija Direktīvā 2001/37/EK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu, kā arī nenodrošinot iepriekš minētajā noteikumā paredzētā aizlieguma laist tirgū tabakas izstrādājumus orālai lietošanai ievērošanu uz Somijā reģistrētajiem kuģiem, Somijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EK līgums un Direktīva 2001/37/EK;
- 2) Somijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 281, 12.11.2005.

Tiesas (otrā palāta) rīkojums 2006. gada 4. maijā (Tribunale di Milano, Tribunale ordinario di Torino (Itālija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Kriminālprocess pret Michel Mulliez u.c. un Giuseppe Momblano (apvienotās lietas C-23/03 un C-52/03), Alessandro Nizza un Giacomo Pizzi (C-133/03), Fabrizio Barra (C-337/03), Adelio Aggio u.c. (C-473/03)

(Apvienotās lietas C-23/03, C-52/03, C-133/03, C-337/03 un C-473/03) (¹)

(Tiesas reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Sabiedrību tiesības — Pirmā direktīva 68/151/EEK, ceturrtā direktīva 78/660/EEK un septītā direktīva 83/349/EEK — Gada pārskati — Skaidra un patiesa priekšstata princips — Sods par nepatiesām ziņām par sabiedrībām (nepatiesas ziņas grāmatvedības dokumentos) — Pirmās direktīvas 68/151/EEK 6. pants — Pienākums noteikt piemērotu sodu par Kopienas tiesību pārkāpumiem)

(2006/C 178/17)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesas

Tribunale di Milano, Tribunale ordinario di Torino

Lietas dalībnieki pamata kriminālprocesos

Michel Mulliez, Patrick Lesaffre, Peter Hordijk, Michel Hoste, Christophe Dubrulle, Benoit Lheureux, Guy Geffroy, Gregory Sartorius un

Giuseppe Momblano (apvienotās lietas C-23/03 un C-52/03), Alessandro Nizza un Giacomo Pizzi (C-133/03), Fabrizio Barra (C-337/03), Adelio Aggio u.c. (C-473/03)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunale ordinario di Torino — 6. panta interpretācija Direktīvā 68/151/EEK: Padomes 1968. gada 9. marta pirmajā direktīvā par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 58. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses (OV L 65, 8. lpp.) — Gada pārskati — Pārkāpums nepaziņojot un paziņojot nepatiesu informāciju — Piemērots sods

Rezolutīvā daļa:

Tādā situācijā, kā pamata prāvā, dalībvalstis nevar atsaukties tikai uz Padomes 1968. gada 9. marta pirmo direktīvu 68/151/EEK par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 58. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses, kriminālprocesa ietvaros, dalībvalsts iestādēm vērsties pret apsūdzēto, jo direktīvas, neatkarīgi no dalībvalsts likuma, ar ko tā piemērota, rezultātā nevar noteikt vai pastiprināt apsūdzētā kriminālatbildību.

(¹) OV C 70, 22.03.2003.

Tiesas 2006. gada 30. marta rīkojums — Strintzis Lines Shipping SA pret Eiropas Kopienas Komisiju

(Lieta C-110/04 P) (¹)

(Apelācija — EK līguma 85. panta 1. punkts (jaunajā redakcijā - EKL 81. panta 1. punkts) — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vienošanās uzņēmumu starpā — Komisijas izmeklēšanas pilnvaras)

(2006/C 178/18)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Strintzis Lines Shipping SA (pārstāvji — A. Kalogeropoulos, K. Adamantopoulos, M. Nissen un E. Petritsi, advokāti)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — R. Lyal, T. Christoforou, kuriem palīdz G. Anthanassiou, advokāts)

Priekšmets

Apelācija, kas celta par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2003. gada 11. decembra spriedumu lietā T-65/99 *Srintzis Lines Shipping SA*/Komisija, ar ko prasība atcelt Komisijas 1998. gada 9. decembra lēmumu par procedūru saskaņā ar EK līguma 85. pantu (IV/34466 — *Greek Ferry Boats*) tiek noraidīta kā nepamatota

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelāciju noraidīt;
- 2) Eiropas Kopienu Komisijas celto pretapelāciju noraidīt;
- 3) *Srintzis Lines Shipping SA* atlīdzina 90 % no tiesāšanās izdevumiem;
- 4) Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina 10 % no tiesāšanās izdevumiem.

(¹) OV C 106, 30.04.2004.

Tiesas (ceturtnā palāta) rīkojums 2006. gada 2. maijā (*Tribunal de police de Neufchâteau* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Kriminālprocess pret *Henri Léon Schmitz*

(Lieta C-291/04) (¹)

(Tiesas reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Personu brīva pārvietošanās un pakalpojumu sniegšanas brīvība — Darba ņēmēji — Transportlīdzeklis — Nodošana darba ņēmēja rīcībā, ko izdara darba devējs — Ārvalstīs reģistrēta automašīna — Citā dalībvalstī nodibināts darba devējs)

(2006/C 178/19)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de police de Neufchâteau

Lietas dalībnieks pamata procesā

Henri Léon Schmitz

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Tribunal de police de Neufchâteau* — EKL 10., 39., 43. un 49. panta interpretācija — Valsts pasākumi, kas nosaka, ka, lai rezidents varētu lietot transportlīdzekli, tas ir jāreģistrē attiecīgajā dalībvalstī pat tad, ja to šī rezidenta rīcībā ir nodevis viņa darba devējs, kas nodibināts citā dalībvalstī — Darba ņēmējs, ko ar darba devēju saista darba līgums un kas vienlaicīgi ieņem akcionāra, valdes locekļa, tekošo darījumu pārstāvja vai līdzīgu amatu

Rezolutīvā daļa:

EKL 43. pantam ir pretējs tāds pirmās dalībvalsts tiesiskais regulējums, kā pamata prāvā, kas paredz, ka darba ņēmējam, kas nesāņem darba algu un kas dzīvo šajā dalībvalstī, ir tajā jāreģistrē sabiedrības transportlīdzeklis, ko sabiedrība, kas viņu nodarbina un kas ir nodibināta otrā dalībvalstī, ir nodevusi viņa rīcībā, ja sabiedrības transportlīdzekli nav paredzēts ne pamatā pastāvīgi lietot pirmajā dalībvalstī, ne patiesībā izmantot šādā veidā.

(¹) OV C 217, 28.08.2004.

Tiesas (ceturtnā palāta) rīkojums 2006. gada 30. maijā (*Cour de cassation* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret *Sébastien Victor Leroy*

(Lieta C-435/04) (¹)

(Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Automašīnu lizings — Aizliegums vienā dalībvalstī izmantot transportlīdzekli, kas pieder lizinga sabiedrībai otrā dalībvalstī un kas reģistrēta šajā valstī — Pastāvīga izmantošana pirmās dalībvalsts teritorijā)

(2006/C 178/20)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Lietas dalībnieks pamata procesā

Sébastien Victor Leroy

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Cour de cassation* (Beļģija) — EKL 49.—55. panta interpretācija attiecībā uz valsts tiesisko regulējumu, kurā paredzēts kriminālsods, ja persona, kas dzīvo un strādā vienā valstī, izmanto transportlīdzekli, kurš pieder līzinga sabiedrībai otrā dalībvalstī un kurš ir reģistrēts šajā valstī

Rezolutīvā daļa:

EKL 49.—55. pants neiestājas pret tādu valsts tiesisko regulējumu pirmajā dalībvalstī, par kādu ir pamata lieta, kas aizliedz personai, kura dzīvo un strādā minētajā valstī, tās teritorijā izmantot transportlīdzekli, ko tā noīrējusi no līzinga sabiedrības otrā dalībvalstī, ja šis transportlīdzeklis nav reģistrēts pirmajā valstī un ja to šajā valstī ir paredzēts izmantot galvenokārt pastāvīgi vai ja tas tiek šādi izmantots.

(¹) OV C 300, 04.12.2004.

Tiesas rīkojums 2006. gada 30. martā — *European Federation for Cosmetic Ingredients (EFfCI)* pret Eiropas Parlamentu un Eiropas Savienības Padomi

(Lieta C-113/05 P) (¹)

(Apelācija — Direktīva 2003/15/EK — Prasība atcelt tiesību aktu — Kosmētikas līdzekļi — Sabiedrības veselības aizsardzība — Testēšana ar dzīvniekiem — Kancerogēno, mutagēno vai toksisko vielu aizliegums reprodūktīvajai funkcijai — Apelācija, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota)

(2006/C 178/21)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *European Federation for Cosmetic Ingredients (EFfCI)* (pārstāvji — K. van Maldehems [K. Van Maldegem] un K. Mero [C. Mereu], avokat)

Pretējā puse procesā: Eiropas Parlaments (pārstāvji — K. Bradley un M. Moore, agents,) un Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — E. Karlson un C. Giorgi Fort, agents)

Priekšmets

Apelācija par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2004. gada 10. decembra spriedumu lietā *European Federation for Cosmetic Ingredients (EFfCI)*/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome (lieta T-196/03) — Prasības daļēji atcelt 1. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 27. februāra Direktīvā 2003/15/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 76/768/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kosmētikas līdzekļiem (OV L 66, 26. lpp.), pieņemamība — Tieši un individuāli skarta persona EKL 230. panta ceturrtās daļas izpratnē

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *European Federation for Cosmetic Ingredients* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 115, 14.05.2005.

Tiesas (trešā palāta) rīkojums 2006. gada 6. aprīlī (*Bayrisches Verwaltungsgericht München* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Daniel Halbritter* pret *Freistaat Bayern*, ko likumiski pārstāv *Landesanstaltschaft Bayern*

(Lieta C-227/05) (¹)

(Tiesas Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Direktīva 91/439/EE — Vadītāja apliecību savstarpēja atzīšana — Apliecības anulēšana vienā dalībvalstī, vienlaicīgi nosakot pagaidu aizliegumu jaunas apliecības iegūšanai — Apliecības izdošana citā dalībvalstī pēc pagaidu aizlieguma termiņa — Šādas apliecības atzīšana un reģistrēšana pirmajā dalībvalstī — Valsts tiesiskajā regulējumā prasītā vadīšanas prasmju atzinuma iesniegšana)

(2006/C 178/22)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Daniel Halbritter

Atbildētāja: Freistaat Bayern, ko likumiski pārstāv Landesverwaltung Bayern

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Bayerisches Verwaltungsgericht München — 1. panta 2. punkta un 8. panta 2. un 4. punkta interpretācija Padomes 1991. gada 29. jūlija Direktīvā 91/439/EEK par vadītāju apliecībām (OV L 237, 1. lpp.) — Valsts atteikšanās atzīt derīgumu vai apmainīt vadītāja apliecību, ko pēc aizlieguma termiņa izsniegusi cita dalībvalsts turētājam, kuram pirmajā valstī izdotā vadītāja apliecība atņemta narkotiku lietošanas dēļ — Pienākums nokārtot prasmju pārbaudi

Rezolutīvā daļa:

- 1) kopējie noteikumi 1. panta 2. punktā saistībā ar 8. panta 2. un 4. punktu Padomes 1991. gada 29. jūlija Direktīvā 91/439/EEK par vadītāju apliecībām, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1997. gada 2. jūnija Direktīvu 97/26/EK, nepieļauj to, ka dalībvalsts savā teritorijā atsakās atzīt transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, kas izriet no vadītāja apliecības, kura izdota citā dalībvalstī, un līdz ar to šādas apliecības derīgumu, pamatojot ar to, ka apliecības turētājs, kuram pirmās dalībvalsts teritorijā bija anulēta iepriekš iegūtā apliecība, nav nokārtojis vadīšanas prasmju pārbaudi, kas ir vajadzīga saskaņā ar šīs valsts tiesisko regulējumu, lai pēc anulēšanas saņemtu jaunu apliecību, ja kopā ar šo anulēšanu noteiktais jaunas apliecības izdošanas pagaidu aizlieguma termiņš bija beidzies, kad vadītāja apliecību izdeva otra dalībvalsts;
- 2) kopējie noteikumi 1. panta 2. punktā saistībā ar 8. panta 2. un 4. punktu Direktīvā 91/439, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/26, nepieļauj to, ka tādos apstākļos, kādi ir pamata lietā, dalībvalsts, kurā iesniedz pieteikumu kā valsts vadītāja apliecību pārreģistrēt citā dalībvalstī izdotu derīgu vadītāja apliecību, šādai pārreģistrācijai paredz nosacījumu, ka pieteikuma iesniedzējam jāveic jauna vadīšanas prasmju pārbaude, ko prasa pirmās dalībvalsts tiesiskais regulējums, lai šajā sakarā kļiedētu šaubas saistībā ar iepriekšējiem apliecības saņemšanas apstākļiem otrajā dalībvalstī.

(¹) OV C 182, 23.07.2005.

Tiesas rīkojums 2006. gada 27. aprīlī — L pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta C-230/05 P) (¹)

(Apelācija — Ierēdņi — Uzņēmējdarbība — Komisijas pienākums sniegt palīdzību — Atbildība — Pirmās instances tiesas atteikums uzklaut lieciniekus — Papildu pierādījumu piedāvāšana, kuri nepastāvēja rakstveida procesa pabeigšanas laikā — Atteikums no lietas izņemt dokumentu, kas, iespējams, ir apmelojošs — Pienākums norādīt pamatojumu — Labas pārvaldības princips — Apelācija, kas ir daļēji acīmredzami nepamatota un daļēji acīmredzami nepieņemama)

(2006/C 178/23)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: L (pārstāvji — P. Legros un S. Rodrigues, advokāti)

Pretejā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — J. Curral, kam palīdz D. Waelbroeck, advokāts)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2005. gada 9. marta spriedumu lietā T-254/02 L/Eiropas Kopienu Komisija, ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja prasību atcelt Komisijas lēmumus, ar ko atteikts sniegt palīdzību, pieeju dokumentiem un atlīdzību, atsakoties atzīt arodslimību, no vienas puses, un prasību par zaudējumu un procentu atlīdzību par kaitējumu, kas radies šo negatīvo lēmumu dēļ, no otras puses

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) prasītājs atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 182, 23.07.2005.

Tiesas (ceturtā palāta) rīkojums 2006. gada 6. aprīlī [*Hof van Cassatie van België* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu] — *Reyniers & Sogama bvba* pret 1. Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, 2. Belgische Staat

(Lieta C-407/05) ⁽¹⁾

(Prejudiciāls nolēmums — Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Importa nodevu atgūšana — Pierādījums par tranzīta darbības likumību vai par vietu, kur noticis pārkāpums vai nelikumība — Sekas, ja galvenajam atbildīgajam [deklarantam] nav norādīts termiņš šī pierādījuma iesniegšanai)

(2006/C 178/24)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van Cassatie van België

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Reyniers & Sogama bvba*

Atbildētāji: *Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Belgische Staat*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Hof van Cassatie van België* — Komisijas 1987. gada 27. marta Regulas (EEK) Nr. 1062/87 par Kopienas tranzīta procedūras īstenošanas noteikumiem un šās procedūras vienkāršojumiem (OV L 107, 1. lpp.) 11.a panta, kas ievietots ar Komisijas 1990. gada 29. maija Regulas (EEK) Nr. 1429/90, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1062/87 (OV L 137, 1. lpp.), 1. pantu, 34. panta Padomes 1990. gada 17. septembra Regulā (EEK) Nr. 2726/90 par Kopienas tranzītu (OV L 262, 1. lpp.) un 49. panta Komisijas 1992. gada 21. aprīļa Regulā (EEK) Nr. 1214/92 par Kopienas tranzīta procedūras īstenošanas noteikumiem un šās procedūras vienkāršojumiem (OV L 132, 1. lpp.) interpretācija — Importa nodevu atgūšana — Paziņojums, ko nosūtītāja iestāde nosūtījusi galvenajam deklarantam, aicinot to iesniegt pierādījumus par tranzīta darbības likumību vai par vietu, kur noticis pārkāpums — Termiņa nenorādīšana — Sekas attiecībā uz paziņojuma likumību un muitas parāda atgūšanu

Rezolutīvā daļa:

36. panta 3. punkts Padomes 1976. gada 13. decembra Regulā (EEK) Nr. 222/77 par Kopienas tranzītu, kas grozīta ar Padomes 1990. gada 22. februāra Regulu (EEK) Nr. 474/90, lai atceltu tranzīta paziņojuma iesniegšanu, šķērsojot Kopienas iekšējo robežu, lasot to kopsakarā ar Komisijas 1987. gada 27. marta Regulas (EEK) Nr. 1062/87 par Kopienas tranzīta procedūras īstenošanas noteikumiem un šās procedūras vienkāršojumiem, kas grozīts ar Komisijas 1990. gada 29. maija Regulu (EEK) Nr. 1429/90, 11.a pants, kā arī Padomes 1990. gada 17. septembra Regulas (EEK) Nr. 2726/90 par Kopienas tranzītu 34. pants, lasot to kopsakarā ar 49. pantu Komisijas 1992. gada 21. aprīļa Regulā (EEK) Nr. 1214/92 par Kopienas tranzīta procedūras īstenošanas noteikumiem un šās procedūras vienkāršojumiem, ir jāinterpretē tādējādi, ka nosūtītājai iestādei ir noteikti jānorāda deklarantam triju mēnešu termiņš, kurā šai iestādei var tikt iesniegti pierādījumi par tranzīta darbības likumību vai par vietu, kur noticis pārkāpums vai nelikumība, kompetento iestāžu [prasību] apmierināšanai, tādējādi, ka kompetentā iestāde var veikt atgūšanu tikai pēc tam, kad ir skaidri norādījusi deklarantam, ka tam ir trīs mēneši, lai iesniegtu šos pierādījumus, un ja šie pierādījumi nav iesniegti šajā termiņā.

⁽¹⁾ OV C 22, 28.01.2006.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Hoge Raad der Nederlanden* 2006. gada 26. aprīļa rīkojumu — *Staatssecretaris van Financiën* pret *Orange European Smallcap Fund N. V.*

(Lieta C-194/06)

(2006/C 178/25)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Staatssecretaris van Financiën*

Atbildētāja: *Orange European Smallcap Fund N. V.*

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai EKL 56. pants kopskatā ar EKL 58. panta 1. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka aizliegums EKL 56. pantā nepieļauj dalībvalsts normu, saskaņā ar kuru — šī sprieduma 5.2.1. sadaļas beigu daļā izteikto apsvērumu dēļ — atvieglojums, kas piešķirams finanšu ieguldījumu uzņēmumam sakarā ar tā saņemto dividendžu aplikšanu ar nodokli pirms dividendžu izmaksas citā dalībvalstī, ir ierobežots:

a) ar summu, ko Nīderlandē pastāvīgi dzīvojoša fiziska persona varētu būt kreditējusi, pamatojoties uz nodokļu līgumu, kas noslēgts ar citu dalībvalsti;

b) ja un tik lielā apjomā, cik finanšu ieguldījumu uzņēmuma kapitāla daļu turētāji nav Nīderlandē pastāvīgi dzīvojošas fiziskas personas vai veidojumi, kas ir Nīderlandes uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātāji?

2. Ja atbilde uz 1. jautājumu pilnībā vai daļēji ir apstiprinoša:

2.a. Vai “tiešas investīcijas” EKL 57. panta 1. punktā ietver arī kapitāla daļu paketes turēšanu sabiedrībā, ja kapitāla daļu turētājs tās tur tikai kā investīcijas (ieguldījumus) un paketes izmērs nenostāda turētāju pozīcijā, kas ļauj izmantot izšķirošu ietekmi sabiedrības pārvaldībā vai kontrolē?

2.b. Vai jebkāds kapitāla aprites ierobežojums, kas saistīts ar nodokļa iekasēšanu un kas būtu nepieļaujams, ja tas attiektos uz kapitāla pārrobežu apriti EK iekšienē, saskaņā ar EKL 56. pantu būtu vienlīdz nepieļaujams, ja notiek tādi pati kapitāla aprite — citādi līdzīgos apstākļos — no un uz trešām valstīm?

2.c. Ja atbilde uz 2.b. jautājumu ir noliedzīga, vai EKL 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts ierobežojums nodokļa atvieglojumam, kas piešķirts finanšu ieguldījumu uzņēmumam attiecībā uz trešā valstī saņemtu dividendžu aplikšanu ar nodokli pirms dividendžu izmaksas, ja šis ierobežojums ir pamatots ar faktu, ka ne visi finanšu ieguldījumu uzņēmuma kapitāla daļu turētāji ir attiecīgās dalībvalsts iedzīvotāji, nav saderīgs ar šo pantu?

3. Vai atbildi uz šiem jautājumiem ietekmē tas,

3.a. vai nodoklis, kas citā valstī atskaitīts no šajā valstī saņemtajām dividendēm, ir augstāks nekā nodoklis par šo dividendžu izmaksu ārvalstu kapitāla daļu turētājiem finanšu ieguldījumu uzņēmuma reģistrācijas dalībvalstī;

3.b. vai finanšu ieguldījumu uzņēmuma kapitāla daļu turētāji, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir ārpus dalībvalsts, kurā reģistrēts finanšu ieguldījumu uzņēmums, ir pastāvīgie iedzīvotāji vai ir reģistrēti valstī, ar kuru minētajai dalībvalstij ir noslēgts līgums, kas noteic dividendžu aplikšanas ar nodokli pirms to izmaksas savstarpēju kredītu;

3.c. vai finanšu ieguldījumu uzņēmuma kapitāla daļu turētāji, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir ārpus finanšu ieguldījumu uzņēmuma reģistrācijas dalībvalsts, ir pastāvīgie iedzīvotāji vai ir reģistrēti citā EK valstī?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Bundeskommunikationssenat (Austrija) 2006. gada 27. aprīļa rīkojumu — Österreichischer Rundfunk (ORF)

(Lieta C-195/06)

(2006/C 178/26)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundeskommunikationssenat (Austrija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Österreichischer Rundfunk (ORF)

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai 1. panta f) apakšpunkts Padomes 1989. gada 3. oktobra Direktīvā 89/552/EEK (¹) par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos, tās Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 30. jūnija Direktīvas 97/36/EK (²) versijā, ar ko groza Padomes Direktīvu 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos, ir interpretējams tādējādi, ka par “televeikalu” tiek uzskatīti arī raidījumi vai raidījumu daļas, kuros televīzijas skatītājiem, tieši izvēloties īpašo maksas tālruna numuru, līdz ar to tiek piedāvāts par maksu piedalīties šīs raidorganizācijas laimes spēlē?

2) Ja atbilde uz šo jautājumu ir noliedzīga: vai 1. panta c) apakšpunkts Padomes 1989. gada 3. oktobra Direktīvā 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos, tās Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 30. jūnija Direktīvas 97/36/EK versijā, ar ko groza Padomes Direktīvu 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos, ir interpretējami tādējādi, ka par "reklāmu televīzijā" var uzskatīt arī tādus paziņojumus raidījumos vai raidījumu daļās, ar kuru palīdzību televīzijas skatītājiem, tieši izvēloties īpašo maksas tālruņa numuru, līdz ar to tiek piedāvāts par maksu piedalīties šīs raidorganizācijas laimes spēlē?

(¹) OV L 298, 23. lpp.

(²) OV L 202, 60. lpp.

Apelācija, ko 2006. gada 4. maijā ierosinājusi *Cementbouw Handel & Industrie B. V.* par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2006. gada 23. februāra spriedumu lietā T-282/02, *Cementbouw Handel & Industrie B V* pret Eiropas Kopienų Komisiju

(Lieta C-202/06 P)

(2006/C 178/27)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Cementbouw Handel & Industrie B V* (pārstāvji — *W. Knibbeler, O. Brouwe un P. J. Kreijger, lawyers*)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienų Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Pirmās instances tiesas 2006. gada 23. februāra spriedumu, ar kuru tā:

a) noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzējas prasību;

b) piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

— ja nepieciešams, nosūtīt lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai sprieduma taisīšanai;

— piespried Komijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies iespējamajām personām, kas iestājušās lietā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa savā 2006. gada 23. februāra spriedumā:

a) kļūdaini interpretēja un piemēroja Padomes 1989. gada 21. decembra Regulas (EEK) Nr. 4064/89 par apvienošanās kontroli starp uzņēmumiem, kas grozīta ar Regulu (EK) 1310/97 (Apvienošanās regula) (¹), 1., 2. un 3. panta 1. punktu un

b) pārkāpa samērīguma principu un kļūdaini interpretēja un piemēroja Apvienošanās regulas 8. panta 2. punktu;

kā rezultātā tā nepamatoti noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzējas prasības pieteikumu un apstiprināja Komisijas lēmumu tiktāl, ciktāl ar to kā nepietiekams tika noraidīts pirmo apņemšanos kopums, ko bija piedāvājusi apelācijas sūdzības iesniedzēja un *Haniel*.

(¹) OV L 180, 09.07.1997., 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Rechtbank Groningen* 2006. gada 2. maija rīkojumu — *Essent Netwerk Noord u.c. pret Aluminium Delfzijl BV*

(Lieta C-206/06)

(2006/C 178/28)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Groningen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Essent Netwerk Noord u.c.*

Atbildētāja: *Aluminium Delfzijl BV*

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai EKL 25. un 90. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem nepieļauj ar likumu noteiktu pasākumu, pamatojoties uz kuru, elektroenerģijas iekšzemes patērētājiem pārejas laikposmā (no 2000. gada 31. augusta līdz 2000. gada 31. decembrim ieskaitot) to tīkla pārvaldītājiem ir jāmaksā tarifa piemaksu par tiem piegādātās elektroenerģijas daudzumu, ja tarifa piemaksa tīkla pārvaldītājam ir jāpārskaita likumdevēja noteiktam uzņēmumam, lai segtu tirgum neatbilstošas izmaksas pirms elektroenerģijas tirgus liberalizācijas radušos saistību sakarā vai sakarā ar pirms elektroenerģijas tirgus liberalizācijas veiktajiem ieguldījumiem, ko šis uzņēmums ir veicis, un šis uzņēmums

— ir iekšzemes ražotāju uzņēmumu kopīgais meitas uzņēmums;

— bija vienīgais atbildīgais attiecīgajā periodā (2000. gads) par tirgum neatbilstošo izmaksu rašanos šajā gadā;

— saskaņā ar vienošanos pieprasīja NLG 400 000 (EUR 181 512 086,40), lai segtu šīs izmaksas, kas radušās šajā gadā;

— ciktāl peļņa no tarifa piemaksas pārsniedz minēto summu, pārpalikumu pārskaita ministram?

2. Vai pirmajā jautājumā minētā tiesību norma atbilst EKL 87. panta 1. punkta prasībām?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Cour d'arbitrage* 2006. gada 10. maija rīkojumu — Franču kopienas valdība, Valonijas valdība pret Flāmu valdību

(Lieta C-212/06)

(2006/C 178/29)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'arbitrage

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Franču kopienas valdība, Valonijas valdība

Atbildētāja: Flāmu valdību

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai aprūpes apdrošināšanas sistēma, (a) kuru izveido Eiropas Kopienas federālas dalībvalsts autonoma kopiena, (b) kura ir attiecināma uz personām, kas dzīvo šīs federālās valsts daļā, kurā šai autonomajai kopienai ir kompetence, (c) kura paredz kompensēt izdevumus, kas radušies par neārstnieciska rakstura palīdzību un pakalpojumiem personām, kurām nopietni un ilgstoši ir ierobežotas sevis aprūpes spējas un kuras ir apdrošinātas minētajā sistēmā, maksājot fiksētus maksājumus par saistītajiem izdevumiem, un (d) kuru finansē, pirmkārt, apdrošināto personu ikgadējās iemaksas un, otrkārt, dotācija, ko maksā no attiecīgās autonomās kopienas izdevumu budžeta, ir sistēma, kas ir ietverta Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā⁽¹⁾, materiālās piemērošanas jomā, kas noteikta šīs regulas 4. pantā?

2) Apstiprinošas atbildes gadījumā uz pirmo prejudiciālo jautājumu: vai iepriekš minētā regula, it īpaši tās 2., 3. un 13. pants un tiktāl, ciktāl tie ir piemērojami — tās 18., 19., 20., 25. un 28. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka šie noteikumi nepieļauj to, ka Eiropas Kopienas federālas dalībvalsts autonoma kopiena pieņem noteikumus, kuri, īstenojot tās kompetenci, atļauj tikt apdrošinātām un iegūt tiesības izmantot sociālā nodrošinājuma sistēmu šīs regulas izpratnē tikai personām, kuru dzīvesvieta atrodas teritorijā, kurā šai autonomajai kopienai ir kompetence un, kas attiecas uz Eiropas Savienības pilsoņiem, personām, kuras ir nodarbinātas šajā teritorijā un kuru dzīvesvieta ir citā dalībvalstī, izņemot personas — neatkarīgi no to pilsonības — kuru dzīvesvieta ir federālās valsts citā teritorijā, kurā citai autonomajai kopienai ir kompetence?

3) Vai EK līguma 18., 39. un 43. pants ir interpretējami tādējādi, ka tie nepieļauj to, ka Eiropas Kopienas federālas dalībvalsts autonoma kopiena pieņem noteikumus, kas, īstenojot tās kompetenci, atļauj tikt apdrošinātām un iegūt tiesības izmantot sociālā nodrošinājuma sistēmu šīs regulas izpratnē tikai personām, kuru dzīvesvieta atrodas teritorijā, kurā šai autonomajai kopienai ir kompetence un, kas attiecas uz Eiropas Savienības pilsoņiem, personām, kuras ir nodarbinātas šajā teritorijā un kuru dzīvesvieta ir citā dalībvalstī, izņemot personas — neatkarīgi no to pilsonības — kuru dzīvesvieta ir federālās valsts citā teritorijā, kurā citai autonomajai kopienai ir kompetence?

4) Vai EK līguma 18., 39. un 43. pants ir interpretējami tādējādi, ka tie nepieļauj to, ka šādas sistēmas piemērošanas joma iekļauj tikai personas, kas dzīvo Eiropas Kopienas federālās dalībvalsts vienībās un kuras paredz šī sistēma?

(¹) OV C 149, 2. lpp.

Apelācija, ko 2006. gada 6. maijā ierosinājusi Eiropas Rekonstrukcijas Aģentūra (ERA) par Pirmās instances tiesas (ceturtnā palāta) 2006. gada 23. februāra spriedumu lietā T-471/04, Georgios Karatzoglou pret Eiropas Rekonstrukcijas Aģentūru (ERA)

(Lieta C-213/06 P)

(2006/C 178/30)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Rekonstrukcijas Aģentūra (ERA) (pārstāvji — S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis un E. Marchal, lawyers un K. Niafas, pārstāvis)

Cits lietas dalībnieks: Georgios Karatzoglou

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- pilnībā atcelt Pirmās instances tiesas (ceturtnā palāta) 2006. gada 23. februāra spriedumu lietā T-471/04 Georgios Karatzoglou pret Eiropas Rekonstrukcijas Aģentūru (ERA);
- taisīt spriedumu pašai;
- noraidīt prasību atcelt EAR 2004. gada 26. februāra lēmumu, ar kuru tika lauzts līgums ar prasītāju pirmajā instancē kā ar pagaidu personāla locekli;
- piespriest prasītājam pirmajā instancē un apelācijas sūdzības iesniedzējam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa pieļāva tiesību kļūdu, kad, kvalificējusi atbildētāja parakstīto līgumu kā darba līgumu uz nenoteiktu laiku, tā nolēma,

ka Eiropas Rekonstrukcijas Aģentūra (turpmāk tekstā — “ERA”) var lauzt līgumu tikai divos gadījumos — ERA darbības būtiskas samazināšanas vai likvidēšanas gadījumā — kas būtu līdzvērtīgs uzskatīt līgumu par darba, kura ilgums ir atkarīgs no šiem kritērijiem, līgumu uz noteiktu laiku.

Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa pieļāva tiesību kļūdu tā nolemjot, jo Padomes Regula Nr. 2667/2000 (¹), kas nosaka ERA darbības noteikumus, aizliedz ERA slēgt līgumu ar šādu pienākumu, jo tai ir jāierobežo personāla darbā pieņemšana ar to, kas ir absolūti nepieciešams, ņemot vērā ERA vajadzības.

Visbeidzot apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka, ja ERA būtu radījusi tiesisko palāvību nelauzt atbildētāja līgumu, izņemot specifiskā gadījumā kā būtiskā tās darbības samazināšanā, šāda palāvība būtu prettiesiska attiecībā uz pienākumiem, kas izriet no Kopienas pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības un no Padomes Regulām, kas nosaka ERA izveidošanu un funkcionēšanu.

(¹) OV L 305, 07.12.2000., 7.—10. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itālija) 2006. gada 11. maija rīkojumu — Colasfalti srl pret Provincia di Milano, ATI Legrenzi Srl, Impresa Costruzioni Edili e Stradali dei F. Ili Paccani Snc

(Lieta C-214/06)

(2006/C 178/31)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Colasfalti srl

Atbildētājas: Provincia di Milano, ATI Legrenzi Srl, Impresa Costruzioni Edili e Stradali dei F. Ili Paccani Snc

Prejudiciālie jautājumi

Atbildētāja: Īrija

- 1) "Vai Direktīvas 93/37/EEK⁽¹⁾ 30. panta 4. punktā iekļautā norma vai arī Direktīvas 2004/18/EK⁽²⁾ 55. panta 1. un 2. punktā iekļautā līdzīgā norma (gadījumā, ja uzskata, ka ir piemērojama šī pēdējā minētā norma), saskaņā ar kuru līgumslēdzējai iestādei, ja piedāvājumi ir neparasti lēti salīdzinājumā ar sniedzamajiem pakalpojumiem, pirms piedāvājumu noraidīšanas rakstveidā ir jāpieprasa sniegt precizējumus par piedāvājuma saturu, ko tā uzskata par nepieciešamiem, un ir jāpārbauda šis saturs, ņemot vērā sniegtos paskaidrojumus, ir uzskatāma par Kopienu tiesību pamatprincipu, tādējādi pārsniedzot Direktīvas 93/37/EEK 6. pantā minēto publisko iepirkumu formālo vērtības ierobežojumu, un tas ir attiecināms arī uz tādiem publiskiem iepirkumiem, kuru vērtība ir zemāka par minēto robežvērtību?";
- 2) "Vai Direktīvas 93/37/EEK 30. panta 4. punktā iekļautā norma vai arī Direktīvas 2004/18/EK 55. panta 1. un 2. punktā iekļautā līdzīgā norma (ja uzskata, ka ir piemērojama šī pēdējā minētā norma) tomēr netieši rada konkurences principam raksturīgas sekas vai ir uzskatāma par" principu, kas atvasināts "no konkurences principa, ņemot vērā arī administratīvās pārskatāmības principu un nediskriminācijas pilsonības dēļ principu, un tādējādi ir uzskatāma par tieši piemērojamu un pārāku par iespējami nesaderīgām valsts tiesību normām, ko dalībvalstis ir pieņēmušas, lai reglamentētu publiskos būvdarbu līgumus, attiecībā uz kuriem Kopienu tiesības nav tieši piemērojamas?".

(¹) OV L 199, 54. lpp.

(²) OV L 134, 114. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 11. maijā — Eiropas Kopienų Komisija pret Īriju**(Lieta C-215/06)**

(2006/C 178/32)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — *D. Recchia* un *D. Lawunmi*)

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka projekti, kas ietilpst Direktīvas 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu⁽¹⁾ piemērošanas jomā gan pirms, gan pēc tā tika grozīta ar Direktīvu 97/11/EK⁽²⁾ tiek, pirms tie tiek realizēti pilnībā vai daļēji, pirmkārt, izvērtēti attiecībā uz ietekmi uz vidi un, otrkārt, ja tiem varētu būt būtiska ietekme uz vidi sakarā ar to raksturu, lielumu, vietu, tad tie tiktu izvērtēti saistībā ar to ietekmi atbilstoši Direktīvas 85/337/EEK 5.—10. pantam, Īrija nav izpildījusi pienākumus, kas izriet no Direktīvas 85/337/EEK 2., 4., un 5.—10. panta; un
- nepieņemot visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, lai pirms attīstības piekrišanas sniegšanas un vēja ģeneratoru fermu projektu un saistītu darbību izpildes *Derrybrien, County Galway*, tiktu sniegts novērtējums attiecībā par to ietekmi saskaņā ar Direktīvas 85/337/EEK 5.—10. pantu, Īrija nav izpildījusi pienākumus, kas izriet no Direktīvas 85/337/EEK 2., 4., un 5.—10. panta;
- piespriest Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija apgalvo, ka Padomes Direktīvas 85/337/EEK (Ietekmes novērtēšanas direktīva) ieviešana, ko veica Īrija, ir un ir bijusi ar trūkumiem sekojošu iemeslu dēļ:

Īrija nav pieņēmusi vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, lai tiktu veiktas pārbaudes par to, vai pieteiktajiem darbiem varētu būt būtiska ietekme uz vidi saskaņā ar Ietekmes novērtēšanas direktīvas 2. panta 1. punktu. Īrijas tiesību akti nenosaka, ka šī ietekme tiek novērtēta saskaņā ar minētās direktīvas 5.—10. pantu.

Īrijas sistēma, atbilstoši kurai pieteikumu atļaujas saņemšanai var iesniegt pēc pilnīgas vai daļējas attīstības veikšanas bez piekrišanas, vājina Ietekmes novērtēšanas direktīvas preventīvos mērķus.

Īrijas izpildes režīms negarantē efektīvu Ietekmes novērtēšanas direktīvas piemērošanu. Tā rezultātā Īrija nav izpildījusi vispārējo pienākumu saskaņā ar EKL 249. pantu nodrošināt, ka direktīva tiek efektīvi piemērota.

Ir bijuši vairāki noteikti trūkumi saistībā ar ietekmes uz vidi novērtējumiem attiecībā uz vēja ģeneratoru fermu *Derrybrien, County Galway*, kas kopumā veido acīmredzamu direktīvas pārkāpumu.

(¹) OV L 175, 40. lpp.

(²) OV L 73, 5. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 12. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku

(Lieta C-217/06)

(2006/C 178/33)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāviji — X. Lewis, pārstāvis, M. Mollica, *avocat*)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Itālijas Republika ir pārkāpusi tai ar 1971. gada 26. jūlija Direktīvas 71/305/EEK (¹) par būvdarbu valsts līgumu piešķiršanas procedūru koordinēšanu 3. pantu un 12. pantu uzliktos pienākumus, jo *Comune di Stintino* piešķir *Maresar* līgumu par tādu darbību veikšanu, kas minētas 1989. gada 14. decembra *Consiglio comunale di Stintino* paziņojumā Nr. 48, it īpaši par “tehniskās specifikācijas un uzturēšanu, tehnoloģisko un strukturālo darbu pielāgošanu, ūdens piegāžu un notekūdeņu tīkla, kā arī citu tīklu sakārtošanu un komplektēšanu, apdzīvojamo pakalpojumu struktūru apgādāšanu, tūristu centru izveidošanu *Comune di Stintino* teritorijā un ārpus tās, kā arī krasta un šo pašu tūristu centru tūristu centru atjaunošanu un attīrīšanu”, pamatojoties uz 1991. gada 2. oktobra līgumu Nr. 7/91 un pievienotajiem aktiem, nepiemērojot piešķiršanas

procedūras, ko paredz Direktīva 71/305/EEK un it īpaši bez publicēšanas Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī;

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka 1991. gada 2. oktobra līgums, kas noslēgts starp *Comune di Stintino* un sabiedrību *Maresar*, ir publiskais būvdarbu līgums Kopienu tiesību nozīmē. Minētais līgums par būvdarbiem, kura vērtība (aptuveni 16 miljoni euro) plaši pārsniedz tajā laikā spēkā esošās direktīvas piemērošanas likmi, bija jāpiespīkst atbilstoši šīs direktīvas noteikumiem.

Attiecībā uz Itālijas iestāžu argumentiem, lai attaisnotu šo noteikumu neizpildi, Komisija atgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai dalībvalsts nevar atsaukties uz iekšējām grūtībām, lai attaisnotu no Kopienu tiesībām izrietošu pienākumu neizpildi.

(¹) OV L 185, 5. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo* (Spānija) 2006. gada 15. maija rīkojumu — *Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia* pret *Administración del Estado* (*Ministerio de Educación y Ciencia*)

(Lieta C-220/06)

(2006/C 178/34)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia*

Atbildētāja: *Administración del Estado* (*Ministerio de Educación y Ciencia*)

Prejudiciālie jautājumi

Vai EKL 43. un 49. pants kopā ar EKL 86. pantu, ja tie tiek piemēroti ar Direktīvu 1997/67/EK⁽¹⁾ un Direktīvu 2002/39/EK⁽²⁾ noteikto pasta pakalpojumu atvēršanas konkurencē procesa ietvaros un *ad hoc* iedibināto publiskā iepirkuma nozarē spēkā esošo principu ietvaros, ir interpretējami tādejādi, kas nepieļauj [slēgt] līgumu, kura priekšmets ir gan rezervētu, gan nerezervētu, un tādēļ konkurencē atvērtu pasta pakalpojumu sniegšana un kas noslēgts starp valsts uzņēmumu, kura kapitāls pilnībā pieder valstij un kas turklāt ir uzņēmums, kas ir tiesīgs sniegt universālos pasta pakalpojumus, un valsts pārvaldes iestādi?

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīva 97/67/EK par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai (OV 1998 L 15, 14. lpp.)

(2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 10. jūnija Direktīva 2002/39/EK, ar ko Direktīvu 97/67/EK groza attiecībā uz Kopienas pasta pakalpojumu turpmāko atvēršanu konkurencē (OV L 176, 21. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) 2006. gada 15. maija rīkojumu — *Stadtgemeinde Frohnleiten un Gemeindebetriebe Frohnleiten GmbH* pret *Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft*

(Lieta C-221/06)

(2006/C 178/35)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa*Verwaltungsgerichtshof***Lietas dalībnieki pamata procesā**

Prasītājas: *Stadtgemeinde Frohnleiten un Gemeindebetriebe Frohnleiten GmbH*

Atbildētājs: *Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft*

Prejudiciālais jautājums

Vai ar EKL 10., 12., 23., 25., 49. vai 90. pantu ir pretrunā valsts tiesību normas par nodevām, kas par atkritumu apglabāšanu atkritumu izgāztuvē uzliek nodevu [*Altlastenbeitrag* (nodeva par bīstamu piesārņojumu)], bet paredz atbrīvot no šīs nodevas atkritumu apglabāšanu, kas neapšaubāmi ir radušies piesārņotu platību (potenciāli piesārņotas vai bīstami piesārņotas platības) drošības pasākumu vai sanācijas rezultātā, ja šīs platības (potenciāli piesārņotas vai bīstami piesārņotas platības) ir reģistrētas likumā noteiktajā oficiālajā reģistrā (potenciāli piesārņoto platību kadastrs vai bīstami piesārņoto platību karte), turklāt šajā reģistrā var tikt reģistrētas tikai valsts teritorijā esošas platības, līdz ar to arī atbrīvot no nodevas var vienīgi to atkritumu apglabāšanu, kas ir radušies valsts teritorijā esošās potenciāli piesārņotās vai bīstami piesārņotās platībās?

Apelācija, ko 2006. gada 16. maijā ierosinājusi *Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE* par Pirmās instances tiesas (treša palāta) 2006. gada 15. marta spriedumu lietā T-35/04, *Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE* pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), *Ferrero Ohg mbh*

(Lieta C-225/06 P)

(2006/C 178/36)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE* (pārstāvis — *A. Tsavdaridis, Attorney at Law*)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Ferrero OHG mbh*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi

— atcelt apstrīdēto Pirmās instances tiesas spriedumu;

— galīgi un pilnībā noraidīt iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju;

— piespriest ITSB un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies iebildumu procesā, procesā Apelāciju padomē un procesā Pirmās instances tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu, interpretējot Regulas (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, jo:

Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā to, ka sajaukšanas iespējas novērtējums ir atkarīgs no vairākiem elementiem, kuri ir minēti Padomes Regulas (EK) Nr. 40/94 ⁽²⁾ preambulas septītajā apsvērumā un, it īpaši, no preču zīmes atpazīstamības tirgū, un nevis tikai no preču zīmes un apzīmējuma, kā arī apzīmēto preču un pakalpojumu līdzības.

Agrākā preču zīme "Ferrero" netiek izmantota, lai apzīmētu preces, kas tiek laistas tirgū Vācijā. Tā rezultātā nepastāv sajaukšanas iespēja no vidusmēra Vācijas patērētāja viedokļa, kurš nesaista preču zīmi "Ferrero" ar apzīmētajām precēm, lai arī kāda nebūtu abu apzīmējumu līdzības pakāpe.

Tāpat Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā to, ka, saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, sajaukšanas iespēja no sabiedrības viedokļa ir jāvērtē visaptveroši, ņemot vērā visus uz konkrēto lietu attiecināmos faktorus. Turklāt sajaukšanas iespējas visaptverošs novērtējums ietver noteiktu attiecīgo faktoru savstarpējo saistību. Apelācijas iesniedzēja norāda, ka, ja Pirmās instances tiesa būtu ņēmusi vērā attiecināmo faktoru savstarpējo saistību, tā būtu secinājusi, ka sajaukšanas iespēja nepastāv.

⁽¹⁾ OV L 11, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 209, 18.—19. lpp.

Apelācija, ko 2006. gada 24. maijā ierosināja Ponte Finanziaria SpA par Pirmās instances tiesas (ceturta palāta) 2006. gada 23. februāra spriedumu lietā T-194/03 Ponte Finanziaria SpA pret ITSB un Marina Enterprise Project Societā Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl

(Lieta C-234/06 P)

(2006/C 178/37)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Ponte Finanziaria SpA (pārstāvji — P. Roncaglia, A. Torrigiani Malaspina un M. Boletto, avvocati)

Cits lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un Marina Enterprise Project Societā Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- 1) atcelt Pirmās instances tiesas (ceturta palāta) 2003. gada 23. februāra spriedumu lietā T-194/03, ar kuru noraidīta apelācijas sūdzības iesniedzējas prasība un tai piespriests atliedzināt tiesāšanās izdevumus;
- 2) apmierināt prasītājas prasījumus Pirmās instances tiesā:
 - a) atceļot ITSB Apelāciju ceturta padomes 2003. gada 17. marta lēmumu lietā R 1015/2001-4 sakarā ar to, ka, noraidot apelācijas sūdzības iesniedzējas prasību, tā atļāva reģistrēt Kopienas preču zīmi Nr. 940007 "BAINBRIDGE" (grafiska) attiecībā uz 18. un 25. klasē ietilpstošajām precēm;
 - b) piespriežot ITSB un personai, kas iestājusies lietā, atliedzināt tiesāšanās izdevumus pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka spriedumā, par kuru ir iesniegta apelācijas sūdzība, ir pieļauta:

- 1) Kļūdaina Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošana, jo starp konfliktējošajām preču zīmēm pastāv sajaukšanas iespēja:
 - Pirmās instances tiesa kļūdījās, uzskatot, ka starp personas, kas iestājusies lietā, preču zīmi "BAINBRIDGE" un apelācijas sūdzības iesniedzējas preču zīmju saimi, kas ietver vārdu "BAINBRIDGE", nepastāv minimāla līdzības pakāpe, kaut gan tā pati atzina, ka pretstatītajai preču zīmei "BAINBRIDGE" ir "būtiskas" fonētiskas līdzības ar dažām apelācijas sūdzības iesniedzējas preču zīmēm; līdzība, kuru neatsver konceptuālā atšķirība starp konfliktējošajām preču zīmēm, ņemot vērā acimredzami kļūdainu "premisu", uz kuras balstījās Pirmās instances tiesa, atbilstoši kurai vidusmēra Itāļu patērētājam ir pietiekamas angļu valodas zināšanas, kas tam ļauj saprast vārda "BRIDGE" nozīmi;
 - ja tādējādi konfliktējošajām preču zīmēm ir vismaz minimālā līdzības pakāpe, preču identiskumam un apelācijas sūdzības iesniedzējas preču zīmju augstajai atšķirtspējai vajadzēja likt Pirmās instances tiesai konstatēt, ka pastāv sajaukšanas iespēja.

2) Kļūdaina Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punkta piemērošana, jo Pirmās instances tiesa neņēma vērā prasītājas vārdisko preču zīmi Nr. 642952 "BRIDGE";

— attiecībā uz vārdisko preču zīmi "THE BRIDGE" apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniedza pietiekamus pierādījumus, lai varētu konstatēt faktisku un efektīvu attiecīgās preču zīmes izmantošanu Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma 2. punkta nozīmē;

— Pirmās instances tiesa kļūdaini piemēroja Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktu, jo pēc būtības nepārbaudīja, vai apelācijas sūdzības iesniedzējas iesniegtie dokumenti ir atbilstoši, lai pierādītu preču zīmes izmantošanu, bet aprobežojās ar apgalvojumu, ka Apelāciju padome pamatoti neņēma vērā šo preču zīmi, jo apelācijas sūdzības iesniedzēja neiesniedza pierādījumus par nepārtrauktu izmantošanu piecu gadu laikā, kas nav juridiski obligāti.

3) Kļūdaina Regulas Nr. 40/94 15. panta 2. punkta a) apakšpunkta un 43. panta 2. un 3. punkta piemērošana, jo Pirmās instances tiesa neņēma vērā apelācijas sūdzības iesniedzējas grafisko preču zīmi Nr. 370836 "BRIDGE";

— izmantošanas pierādījumi, ko iesniedza apelācijas sūdzības iesniedzēja, lai pierādītu preču zīmes "THE BRIDGE" faktisku izmantošanu, esot jāuzskata par pietiekamiem, lai pierādītu preču zīmes "BRIDGE" izmantošanu;

— jebkurā gadījumā, apelācijas sūdzības iesniedzējas grafiskā preču zīme "BRIDGE" ir jāuzskata par "aizsardzības" preču zīmi Itālijas tiesību izpratnē un par to nav jāiesniedz izmantošanas pierādījumi;

— Pirmās instances tiesa kļūdījās, akceptējot ITSB argumentu, ko tas pirmo reizi izvirzīja savā atbildes rakstā (padarot to jebkurā gadījumā par nepieņemamu), saskaņā ar ko aizsardzības preču zīmes jēdziens nav savienojams ar Kopienas preču zīmes aizsardzības sistēmu. Faktiski, vairāki argumenti runā par labu tam, ka jēdziens "aizsardzības" preču zīmes ir saderīgs ar Kopienas sistēmu.

4) Kļūdaina Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošana, jo tas, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja ir vairāku preču zīmju, kas ir veidotas uz vārda "bridge" bāzes (sērijveida preču zīmes), īpašniece, palielina

sajaukšanas iespēju starp šīm preču zīmēm, apskatītām kopā, un preču zīmi "BAINBRIDGE";

— Pirmās instances tiesa, kaut arī atzīstot, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja ir preču zīmju "saimes" īpašniece, kurām ir kopīgs elements "Bridge", kas principā bija svarīgi novērtējot sajaukšanas iespēju, šajā lietā neņēma vērā šīs preču zīmes, motivējot ar to, ka tās ir reģistrētas, bet nav izmantotas, lai gan faktiski šo preču zīmju izmantošanai nav nozīmes, lai tās uzskatītu par "sērijveida" preču zīmēm.

Prasība, kas celta 2006. gada 29. maijā — Eiropas Kopienų Komisija pret Itālijas Republiku

(Lieta C-239/06)

(2006/C 178/38)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — G. Wilms, C. Cattabriga, L. Visaggio, pārstāvji)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Itālijas Republika, atsakoties noteikt un nodot Komisijas rīcībā pašu resursus, ko tā muitas maksājumu paplašināšanas dēļ bija nepareizi pārskaitījusi par vienīgi militārai lietošanai paredzētā ekipējuma un materiālu importu, un atteikdamās maksāt attiecīgos nokavējuma procentus, ko tai jāmaksā par minēto resursu nodošanas nokavējumu, nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Regulas (EEK, *Euratom*) Nr. 1552/89 2., 9., 10. un 11. pants, kā arī atbilstošus Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1150/2000 noteikumus;

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka Itālija, vienpusēji atbrīvojot no muitas nodokļa militāro materiālu importu laika posmā pirms Padomes Regulas (EK) Nr. 150/2003⁽¹⁾ piemērošanas, rīkojusies pretēji EK līguma 26. pantam un Kopienas muitas tiesību aktiem, kā rezultātā radās muitas iemaksu, Kopienas pašu resursu, samazinājums. Neskatoties uz vairākkārtējiem prasītājas lūgumiem, Itālijas valdība atteicās noteikt un nodot Kopienas rīcībā summas, kas atbilst pašu resursiem, un šādā veidā izvairījās uz laika posmu no 1998. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim, kā arī atteicās maksāt minēto summu nokavējuma procentus, kā to paredz šajā jomā spēkā esošie noteikumi.

⁽¹⁾ OV L 25, 1 lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar 2006. gada 29. maija rīkojumu — Korkein hallinto-oikeus (Somija) pret Fortum Project Finance S. A. (Luksemburga)

(Lieta C-240/06)

(2006/C 178/39)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus (Somija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Fortum Project Finance S. A., Luksemburga

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Kopienu dibināšanas līguma 56. pants un 12. panta 1. punkta c) apakšpunkts Padomes 1969. gada 17. jūlija Direktīvā 69/335/EEK⁽¹⁾ par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie iestājas pret pārveduma nodokļa uzlikšanu, ja vērtspapīri lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu raksturotajā veidā kā mantisks ieguldījums tiek nodoti akciju sabiedrībai, kas kā atlīdzību par to nodod savas no jauna izdotās akcijas?

⁽¹⁾ OV L 249, 25. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Landgericht Koblenz (Vācija) 2006. gada 31. maija rīkojumu — Dynamic Medien Vertriebs GmbH pret Avides Media AG.

(Lieta C-244/06)

(2006/C 178/40)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Koblenz

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Dynamic Medien Vertriebs GmbH

Atbildētāja: Avides Media AG

Prejudiciālie jautājumi

Vai preču brīvas aprites princips EKL 28. panta izpratnē ir pret-runā Vācijas tiesību normai, kas tirdzniecībā pa pastu aizliedz izplatīt tādus attēlu ierakstus (DVD un video), uz kuriem nav norādes, ka Vācijas kompetentās iestādes ir pārbaudījušas to piemērotību jauniešu auditorijai?

Īpaši:

vai aizliegums tirdzniecībā pa pastu izplatīt šādus attēlu ierakstus ir uzskatāms par pasākumu ar līdzvērtīgu iedarbību EKL 28. panta izpratnē?

Apstiprinošas atbildes gadījumā:

vai EKL 30. pants, ņemot vērā Direktīvu 2000/31/EK⁽¹⁾, attaisno šādu aizliegumu arī gadījumā, ja attēlu ierakstu piemērotību jauniešu auditorijai ir pārbaudījusi cita ES dalībvalsts un uz tiem ir attiecīga norāde, vai arī šāda pārbaude, ko veikusi cita ES dalībvalsts, uzskatāma par mazāk ierobežojošu pasākumu šī noteikuma izpratnē?

⁽¹⁾ OV L 178, 1. lpp.

Apelācija, ko 2006. gada 1. jūnijā ierosinājusi Saiwa SpA par 2006. gada 5. aprīļa spriedumu lietā T-344/03, Saiwa s.p.a. pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (ITSB) un Barilla Alimentare SpA

(Lieta C-245/06 P)

(2006/C 178/41)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Saiwa SpA (pārstāvji: G. Sena, P. Tarchini, J.-P. Karsenty, M. Karsenty-Ricard, avvocati)

Citi lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un Barilla Alimentare

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto spriedumu;
- apmierināt pirmās instances tiesā formulēto prasījumu un sakarā ar Regulas (EK) Nr. 40/94⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu atcelt ITSB Apelāciju ceturtais padomes 2003. gada 18. jūlija lēmumu lietā R 480/2002–4, un noraidīt Barilla Alimentare s.p.a. reģistrācijas pieteikumu Nr. 289.405;
- piespriest ITSB un Barilla Alimentare s.p.a. atlīdzināt visu instanču tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja kā vienīgo atcelšanas pamatojumu min Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka apzīmējumam “ORO” (no kura sastāv preču zīme, par kuru ir strīds, vai kurš jebkurā gadījumā ir tā daļa) piemīt raksturīgā atšķirtspēja; ka attiecībā uz starptautisko preču zīmi (kas arī ir strīda priekšmets) konkrētajai sabiedrības daļai nav zināma vārda “ORO” nozīme, un ka tas ir vispārzināms fakts, kas lietas dalībniekiem nav jāpierāda; ka attiecībā uz savstarpējās saistības principu, ievērojot aptverto preču un attiecīgo apzīmējumu identiskumu, pietiek ar to, ka agrākai preču zīmei ir vienīgi vāja atšķirtspēja.

Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka būtiska vārda “ORO” atšķirtspēja nostiprināta un/vai iegūta, izmantojot gan preču zīmi “ORO”, gan preču zīmi “ORO SAIWA”.

Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka preču zīmes “ORO” un “ORO SAIWA”, no vienas puses, un preču zīmi “Selezione ORO BARILLA”, no otras puses, var sajaukt, un ka jebkurā gadījumā tās var tikt savstarpēji asociētas.

(¹) OV L 22, 50. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 2. jūnijā — Eiropas Kopienų Komisija pret Spānijas Karalisti

(Lieta C-248/06)

(2006/C 178/42)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — R. Lyal un L. Escobar Guerrero)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka saglabājot spēkā izdevumu atskaitīšanas shēmu, kas attiecas uz izdevumiem, kuri radušies saistībā ar ārvalstīs veikto izpēti un attīstību un tehnoloģiskajiem jauninājumiem (R+D+IT), kas ir vairāk apgrūtināša nekā shēma, kura attiecas uz izdevumiem, kas radušies Spānijā, kā izriet no 35. panta pārstrādātās Ley del Impuesto de Sociedades [likums par uzņēmumu ienākumu nodokli] redakcijas, kas apstiprināts ar karalisko 5. marta likumdošanas Dekrētu Nr. 4/2004, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EK līguma 43. un 49. pants, kas attiecas uz brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību, ka arī attiecīgie panti Līgumā par Eiropas Ekonomikas zonu.
- piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Brīvības veikt uzņēmējdarbību pārkāpums (EKL 43. un 48. pants un EEZ līguma 31. pants): teritoriāls ierobežojums, ko rada tas, ka tikai izdevumus, kas saistīti ar valsts teritorijā faktiski īstenoto R+D+IT darbību, var atskaitīt no summas, ko apliek ar uzņēmumu ienākuma nodokli, ir apstākļi, kas ierobežo to Spānijas uzņēmumu brīvību veikt uzņēmējdarbību, kuri veic ieguldījumus R+D+IT ārpus Spānijas teritorijas, radot priekšrocības uzņēmumiem, kas veic tādus pašus ieguldījumus Spānijas teritorijā, it īpaši uzņēmumiem, kuru galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī un kas Spānija darbojas, izmantojot pakārtotu uzņēmumu.

Pakalpojumu sniegšanas brīvības pārkāpums (EKL 49. pants un EEZ līguma 36. pants): izdevumus par R+D+IT darbību, kas radušies saskaņā ar noslēgto apakšuzņēmuma līgumu ārpus Spānijas teritorijas, nav iespējams atskaitīt no summas, ko apliek ar uzņēmumu ienākuma nodokli. Šis ierobežojums rada šķērslī EK līgumā paredzētajai pakalpojumu sniegšanas brīvībai.

Prasība, kas celta 2006. gada 2. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Zviedrijas Karalisti**(Lieta C-249/06)**

(2006/C 178/43)

*Tiesvedības valoda — zviedru***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — C. Tufvesson, B. Martenczuk, H. Støvlbæk, pārstāvji)

Atbildētāja: Zviedrijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, neveicot visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu Zviedrijas divpusējā investīciju nolīguma ar Vjetnamas Sociālistisko Republiku un 16 citu divpusējo investīciju nolīgumu nesaderību ar EK līgumu, Zviedrijas Karaliste nav izpildījusi tās pienākumus saskaņā ar EKL 307. panta otro daļu;

— piespriest Zviedrijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Divpusējie nolīgumi ir nesaderīgi ar Kopienu tiesībām, jo tie nepieļauj piemērot Kopienu pasākumus saskaņā ar EKL 57. panta 2. punktu, 59. pantu un 60. panta 1. punktu. Turklāt Zviedrija nav veikusi nevienu pasākumu, lai labotu šo situāciju. Tādējādi Zviedrija ir pārkāpusi tās pienākumus saskaņā ar EKL 307. panta otro daļu veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu šo divpusējo nolīgumu nesaderību ar Līgumu.

Prasība, kas celta 2006. gada 6. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Vācijas Federatīvo Republiku**(Lieta C-252/06)**

(2006/C 178/44)

*Tiesvedības valoda — vācu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — G. Braun un N. Yerrell, pārstāvji)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai īstenotu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 9. decembra Direktīvu 2000/92/EK par apdrošināšanas starpniecību (¹), vai jebkurā gadījumā nedarot tos zināmus Komisijai, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

— piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2005. gada 15. janvārī.

⁽¹⁾ OV 2003, L 9, 3. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 12. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti

(Lieta C-258/06)

(2006/C 178/45)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — R. Vidal Puig un N. Yerrell)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasījumi

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 9. decembra Direktīvas 2002/92/EK par apdrošināšanas starpniecību⁽¹⁾ prasības, vai jebkurā gadījumā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

— piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas 2002/92/EK transponēšanai valsts tiesību sistēmā beidzās 2005. gada 15. janvārī.

⁽¹⁾ OV L 9, 3. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 14. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Nīderlandes Karalisti

(Lieta C-259/06)

(2006/C 178/46)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — D. Maidani un W. Wils)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvu 2002/87/EK⁽¹⁾ par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos un par grozījumiem Padomes Direktīvās 73/239/EEK, 79/267/EEK, 92/49/EEK, 92/96/EEK, 93/6/EEK un 93/22/EEK, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 98/78/EK un 2000/12/EK, vai jebkurā gadījumā nepaziņojot tos Komisijai, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar šo direktīvu;

— piespriest Nīderlandes Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transpozīcijas termiņš beidzās 2004. gada 11. augustā.

⁽¹⁾ OV 2003, L 35, 1. lpp.

Tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2006. gada 23. marta rīkojums (*Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) — *Impresa Portuale di Cagliari Srl pret Tirrenia di Navigazione SpA*

(Lieta C-174/03)⁽¹⁾

(2006/C 178/47)

Tiesvedības valoda — itāļu

Otrā palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 213, 06.09.2003.

Tiesas ceturtās palātas priekšsēdētāja 2006. gada 5. aprīļa rīkojums (*Consiglio di Stato* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *SABA Italia SpA* pret *Comune di Bolzano, SEAB SpA*).

(Lieta C-216/04) ⁽¹⁾

(2006/C 178/48)

Tiesvedības valoda — itāļu

Ceturtās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 190, 24.07.2004.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 4. maija rīkojums (*Tribunale civile di Oristano* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Ignazio Medda* pret *Banco di Napoli SpA, Regione autonoma della Sardegna*

(Lieta C-285/04) ⁽¹⁾

(2006/C 178/49)

Tiesvedības valoda — itāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 217, 28.08.2004.

Tiesas ceturtās palātas priekšsēdētāja 2006. gada 18. maija rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Somijas Republiku

(Lieta C-99/05) ⁽¹⁾

(2006/C 178/50)

Tiesvedības valoda — somu

Ceturtās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 93, 16.04.2005.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 5. aprīļa rīkojums (*Consiglio di Stato*, Itālija, lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Francesco Rauty* pret *Ministero per i Beni Culturali e Ambientali, Soprintendenza B. A. A. di Firenze, Prato e Pistoia*; persona, kas iestājusies lietā, — *Consiglio Nazionale degli Ingegneri; un Ordine degli Ingegneri della Provincia di Pistoia* pret *Francesco Rauty, Ministero per i Beni e le Attività Culturali*; persona, kas iestājusies lietā, — *Consiglio Nazionale degli Ingegneri*

(Lieta C-271/05) ⁽¹⁾

(2006/C 178/51)

Tiesvedības valoda — itāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 229, 17.09.2005.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 5. maija rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Grieķijas Republiku

(Lieta C-352/05) ⁽¹⁾

(2006/C 178/52)

Tiesvedības valoda — grieķu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 281, 12.11.2005.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 15. maija rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Grieķijas Republiku

(Lieta C-410/05) ⁽¹⁾

(2006/C 178/53)

Tiesvedības valoda — grieķu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 36, 11.02.2006.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 27. aprīļa rīkojums —
Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas
Lielhercogisti

(Lieta C-20/06) ⁽¹⁾

(2006/C 178/54)

Tiesvedības valoda — franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 60, 11.03.2006.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 27. aprīļa rīkojums —
Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas
Lielhercogisti

(Lieta C-21/06) ⁽¹⁾

(2006/C 178/55)

Tiesvedības valoda — franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 60, 11.03.2006.

PIRMĀS INSTANCES TIESA

Pirmās instances tiesas 2006. gada 31. maija spriedums —
Kuwait Petroleum (Nederland) pret Komisiju

(Lieta T-354/99) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts — Komisijas paziņojums par atbalsta minimālo apmēru — Akcīzes nodokļa degvielai paaugstināšana — Atbalsts degvielas uzpildes stacijām — Naftas uzņēmumi — Atbalstu pārklāšanās risks — Cenu pārvaldības sistēmas klauzula — Labas pārvaldības princips)

(2006/C 178/56)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Pirmās instances tiesas 2006. gada 30. maija spriedums —
Bank Austria Creditanstalt pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta T-198/03) ⁽¹⁾

(Konkurence — Administratīvais process — Lēmuma, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums un uzlikti naudas sodi, publicēšana — Kredīta un debīta likmju noteikšana no Austrijas banku puses (“Lombard klubs”) — Lūguma izlaist noteiktas teksta daļas noraidījums)

(2006/C 178/57)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kuwait Petroleum (Nederland) BV, Roterdama (Nīderlande) (pārstāvis — P. Matijens [P. Mathijssen], advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — sākotnēji G. Rozē [G. Rozet] un H. Speijarts [H. Speyart], pēc tam — Rozē un H. van Vliets [H. van Vliet])

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas atbalstam: Nīderlandes Karaliste (pārstāvji — sākotnēji M. Firstrā [M. Fierstra], pēc tam — H. Sevenstere [H. Sevenster])

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 1999. gada 20. jūlija lēmumu 1999/705/EK par Nīderlandes valsts atbalstu 633 Nīderlandes degvielas uzpildes stacijām, kas atrodas Vācijas robežas tuvumā (OV L 280, 87. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāja sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Nīderlandes Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 102, 08.04.2000.

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bank Austria Creditanstalt AG, Vīne (Austrija) (pārstāvji — C. Čoke [C. Zschocke] un J. Beninka [J. Beninca], advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — sākotnēji S. Reitings [S. Rating], pārstāvis, pēc tam A. Bukē [A. Bouquet], pārstāvis, kam palīdz D. Velbruks [D. Waelbroeck] un U. Cinsmeisters [U. Zinsmeister], advokāti)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2003. gada 5. maija uzklaušanās personas lēmumu publicēt Komisijas 2002. gada 11. jūnija lēmuma lietā COMP/36.571/D-I — Austrijas bankas (“Lombard klubs”) — nekonfidenciālo versiju

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 213, 06.09.2003.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 31. maija spriedums —
De Waele pret ITSB (desas forma)**

(Lieta T-15/05) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Trīsdimensiju preču zīme — Desas forma — Absolūts atteikuma pamatojums — Atšķirtspēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2006/C 178/58)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Wim De Waele, Brige (Beļģija) (pārstāvji — P. Mājārts [P. Maeyaert], S. Hranata [S. Granata] un R. Fermeire [R. Vermeire], avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — V. Verburgs [W. Verburg])

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās palātas 2004. gada 16. novembra lēmumu (lieta R 820/2004-1) par trīsdimensiju preču zīmes desas formā reģistrāciju kā Kopienas preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītājs atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 57, 05.03.2005.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 17. maija rīkojums —
Marcuccio pret Komisiju**

(Lieta T-241/03) ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Atkārtota iecelšana amatā — Dienesta mītne — Lēmums par prasītāja personiskās lietošanas priekšmetu pārvietošanu — Prasība atcelt tiesību aktu — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Nelabvēlīgs akts — Nepieņemamība)

(2006/C 178/59)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Luigi Marcuccio, Tricase (Itālija) (pārstāvis — L. Garofalo, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — E. De March un C. Berardis-Kayser, pārstāvji, kam palīdz A. Dal Ferro, advokāts)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atcelt 2002. gada 15. oktobra paziņojumu par prasītāja personiskās lietošanas priekšmetu pārvietošanu no viņa iepriekšējās dienesta mītnes Angolā un, otrkārt, prasība atlīdzināt kaitējumu, kas prasītājam, iespējams, radīts ar šā paziņojuma saturu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) prasītājs sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 200, 23.08.2003.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 11. maija rīkojums —
TeleTech Holdings, Inc. pret ITSB — Teletech International
(TELETECH INTERNATIONAL)**

(Lieta T-194/05) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Pārbaudes pienākuma apjoms — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma pārvēršana par valsts preču zīmes reģistrācijas pieteikumu — Regulas (EK) Nr. 40/94 58. pants)

(2006/C 178/60)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: TeleTech Holdings, Inc., Denvera, Kolorādo (ASV) (pārstāvji — A. Gould un M. Blair, solicitors)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — D. Botis)

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: Teletech International SA, Parīze (Francija) (pārstāvji — J.-F. Adelle un F. Zimeray, avocats)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju padomes 2005. gada 3. marta lēmumu lietā R 497/2004-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *TeleTech Holdings, Inc.* un *Teletech International SA*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus, izņemot tos, kas radušies personai, kura iestājusies lietā;
- 3) persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 171, 09.07.2005.

Prasība, kas celta 2006. gada 18. maijā — Glaverbel pret ITSB (preču virsmas tekstūra)

(Lieta T-141/06)

(2006/C 178/61)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Glaverbel SA*, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — *S. Möbus*, *T. Koerl*, lawyers)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2006. gada 1. marta lēmumu (lieta R 0986/2004-1) tiktāl, ciktāl tas attiecas uz apstrīdētajām precēm; un
- konstatēt attiecībā uz apstrīdētajām precēm, ka iesniegtie izmantošanas pierādījumi bija pietiekami, lai demonstrētu iegūto atšķirtspēju saskaņā ar Regulas par Kopienas preču

zīmi 7. panta 3. punktu, un ka Kopienas preču zīme (reģistrācijas pieteikums Nr. 003 183 068) ir ieguvusi atšķirtspēju saskaņā ar Regulas par Kopienas preču zīmi 7. panta 3. punktu;

- nosūtīt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 003 183 068 Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) apstiprināšanai un publicēšanai;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Grafiska preču zīme, kas sastāv no preču virsmas tekstūras attiecībā uz 19. un 21. klasē ietilpstošajām precēm (neapstrādāts vai daļēji apstrādāts stikls, stikls ar rakstu, stikla loksnes, utt.) (Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 3 183 068)

Pārbaudītāja lēmums: Noraidīt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz visām precēm

Apelāciju padomes lēmums: Noraidīt apelāciju

Izvirzītie pamati: Prasītāja apstrīd Apelāciju padomes lēmumu tikai attiecībā uz noteiktām 21. klasē ietilpstošajām precēm. Šajā sakarā prasītāja izvirza Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkta pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2006. gada 12. maijā — ECZG pret Komisiju

(Lieta T-142/06)

(2006/C 178/62)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Elektrociepłownia Zielona Góra S.A.* (Zielona Góra, Polija) (pārstāvji — *M. Powell*, Solicitor, *C. Arhold* un *K. Struckmann*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Eiropas Komisijas 2005. gada 23. novembra lēmumu uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru valsts atbalsta lietā C 43/2005 (ex N 99/2005) — Polijas neatgūstamās izmaksas — vai, pakārtoti, atcelt lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāja noslēgto elektroenerģijas pirkuma līgumu;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2006. gada 19. maijā — MTZ Polyfilms pret Padomi**(Lieta T-143/06)**

(2006/C 178/63)

Tiesvedības valoda — angļu

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs ir siltumenerģijas un elektroenerģijas ražošanas uzņēmums, kas atrodas Polijā. Apstrīdētajā lēmumā Komisija nolēma uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru saistībā ar jaunu valsts atbalstu, kas piešķirts kā elektroenerģijas pirkuma līgums, kurš noslēgts starp elektroenerģijas ražotāju Polijā un valstij piederošo elektroenerģijas tīkla operatoru "PSE" ⁽¹⁾.

Prasības pamatojumam prasītājs norāda, ka Komisijai nebija tiesību uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru attiecībā uz atbalsta pasākumiem, kas veikti pirms Polijas pievienošanās Eiropas Savienībai un kas nav piemērojami pēc pievienošanās dienas. Šādā veidā Komisija ir pārkāpusi tādas vispārējus tiesību principus kā atpakaļejoša spēka aizlieguma principu un tiesiskās palāvības aizsardzības principu.

Prasītājs turklāt apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi tiesisku maldību un kļūdu vērtējumā, pasākumus klasificējot kā jaunu valsts atbalstu. Pirmkārt, Komisija pasākumus izvērtēja, neņemot vērā faktiskos un juridisko apstākļus, kas pastāvēja līgumu noslēgšanas laikā. Otrkārt, Komisija neatbilstoši novērtēja ekonomiskās priekšrocības jēdzienu EKL 87. panta 1. punkta nozīmē, veicot nevis individuālu, bet gan vispārēju visu elektroenerģijas pirkuma līgumu pārbaudi. Treškārt, Komisija neņēma vērā to, ka laikā, kad dalībvalstu elektroenerģijas tirgos tika atļauta konkurence, prasītāja noslēgtais līgums nevarēja traucēt konkurenci kopējā tirgū, jo Polija vēl nebija kļuvusi par dalībvalsti. Visbeidzot, prasītājs apgalvo, ka minētais atbalsts nav uzskatāms par jaunu valsts atbalstu, bet jau pastāvošu atbalstu gan saskaņā ar Pievienošanās līgumu, gan judikatūru, saskaņā ar kuru atbalsts, kas jau pastāv tirgū, kurā līdz liberalizācijai nepastāv konkurence, ir uzskatāms par atbalstu, kas pastāv kopš liberalizācijas. Turklāt prasītājs norāda, ka Komisija nav pārbaudījusi to, vai attiecīgais līgums joprojām bija spēkā arī pēc Polijas pievienošanās Eiropas Savienībai.

Prasītājs apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir nepietiekami pamatots un ar to ir pārkāpts EKL 253. pants.

⁽¹⁾ Valsts atbalsts — Polija — Valsts atbalsts Nr. C 43/2005 (ex N 99/2005) — Polijas balasta izmaksas — Aicinājums iesniegt piezīmes atbilstoši EK līguma 88. panta 2. punktam (OV 2006, C 52, 8. lpp.).

Lietas dalībnieki

Prasītāja: MTZ Polyfilms Ltd., Mumbai (Indija) (pārstāvis — P. De Baere, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi

— atcelt Padomes 2006. gada 27. februāra Regulu (EK) Nr. 366/2006, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu par tādas polietilēntereftalāta (PET) plēves importu, kuras izcelsme ir, *inter alia*, Indijā;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja ražo un eksportē polietilēntereftalāta plēves Eiropas Kopienā.

Savas prasības pamatojumam tā apgalvo, pirmkārt, ka ar apstrīdēto regulu ir pārkāpts pamatregulas ⁽¹⁾ 2. panta 8. punkts un 2. panta 9. punkts. Prasītāja apstrīd to, ka ar apstrīdēto regulu prasītājas eksporta cena Kopienā būtu noteikta, pamatojoties uz tās eksporta cenu uz trešām valstīm, jo faktiskās eksporta cenas attiecībā uz Kapienu ir tādas, uz kurām nevar pašauties sakarā ar minimālo importa cenu esamību.

Saskaņā ar prasītājas teikto, tās eksporta cenas nav tādas, uz kurām nevar pašauties, pamatregulas 2. panta 9. punkta izpratnē. Turklāt prasītāja apgalvo, ka izmantotā metode nav saderīga ar pamatregulu, kurā ir norādītas metodes, kuras var izmantot, nosakot eksporta cenu. Prasītāja apgalvo, ka pamatregulas 2. panta 8. punkts un 2. panta 9. punkts vienlīdz attiecas uz tādas izmeklēšanas pārskatīšanu, kāda ir apstrīdētā procedūra, neskatoties uz to, vai pastāvēja saistības.

Otrkārt, prasītāja atsauca uz Līguma par 1994. gada GATT VI panta īstenošanu⁽²⁾ pārkāpumu. Prasītāja norāda, ka tās eksporta cena nav tāda, uz kuru nevarētu pašlaik minētā līguma 2.1. panta un 2.3. panta izpratnē. Turklāt, prasītāja apgalvo, ka izmantotā metode ir nesaderīga ar Līguma 2.1., 2.3. un 11. pantu. Visbeidzot prasītāja norāda, ka Līguma 2.1. un 2.3. pants vienlīdz attiecas uz pārskatīšanām, ko veic atbilstoši Līguma 11. pantam, piemēram, pagaidu starpposma pārskatīšanu.

Visbeidzot prasītāja atsauca uz juridiskā pamata neesamību metodei, kas ir izmantota, nosakot prasītājas eksporta cenu uz Kopienu, un uz tiesiskās drošības principa pārkāpumu tajā, ka eksportējošiem ražotājiem ir liegta iespēja izvērtēt savu rīcību saistībā ar saistošo cenu.

⁽¹⁾ Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996 L 56, 1. lpp.)

⁽²⁾ Līgums par vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību 1994 vi panta īstenošanu (OV 1994 L 336, 103. lpp.)

Prasība, kas celta 2006. gada 19. maijā — *En Route International* pret ITSB

(Lieta T-147/06)

(2006/C 178/64)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *En Route International Limited*, Berkšīra [Berkshire] (Apvienotā Karaliste) (pārstāvis — *W. W. Göpfert, Rechtsanwalt*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Apelāciju ceturtās padomes 2006. gada 7. marta lēmumu apelācijas lietā R 352/2005-4 un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "FRESHHH", kas attiecas uz precēm, kuras ietilpst 29., 30. un 32. klasē (pieteikums Nr. 3198165).

Pārbaudītāja lēmums: pieteikumu noraidīt.

Apelāciju padomes lēmums: apelāciju noraidīt.

Izvirzītie pamati: pieteiktā preču zīme ir reģistrējama; tās reģistrāciju nekavē šķēršļi, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 40/94⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā, kā arī 7. panta 2. punktā.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2006. gada 17. maijā — *Castellani* pret ITSB — *Markant Handels und Service* (CASTELLANI)

(Lieta T-149/06)

(2006/C 178/65)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Castellani SpA, Pontedera* (Itālija) (pārstāvji — *A. Di Maso, M. R. Di Maso, lawyers*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: *Markant Handels und Service GmbH, Ofemburga* [Offenburg] (Vācija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2006. gada 22. februāra lēmumu lietā R 449/2005-1;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme "CASTEL-LANI", kas attiecas uz precēm, kuras ietilpst 33. klasē (alkoholiskie dzērieni, izņemot alu, liķieri, dzirkstošo vīnu un šampānieti) — pieteikums Nr. 2 387 272

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: MARKANT Handels- und Service GmbH

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts vārdiskas preču zīmes "CASTELLUM" precēm, kuras ietilpst 33. klasē (vīni, izņemot dzirkstošo vīnu), un "CASTELLUCA" precēm, kuras ietilpst 33. klasē (vīni)

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt pilnībā

Apelāciju padomes lēmums: atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu un pieteikumu noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo pretnostatītās preču zīmes ir atšķirīgas, un pieteicēja preču zīme nevar maldināt Vācijas patērētājus.

Prasība, kas celta 2006. gada 9. jūnijā — Aluminium Silicon Mill Products pret Komisiju

(Lieta T-151/06)

(2006/C 178/66)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Aluminium Silicon Mill Products GmbH (Zug, Šveice)
(pārstāvji — L. Ruessmann un A. Willems, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisiju

Prasītāja prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu;
- atzīt apstrīdēto lēmumu par spēkā neesošu tiktāl, ciktāl pret tirdzniecību, kas veikta, izmantojot ASMP starpniecību, Komisija ir attiekusies citādi nekā pret šo tirdzniecību sākotnējā Krievijas izcelsmes silīcija antidempinga izmeklēšanā, un uzdot Eiropas Komisijai attiecīgi pārrēķināt antidempinga starpību (un tādējādi atmaksājamo summu);
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2229/2003⁽¹⁾ tika uzlikts antidempinga maksājums par silīcija importu Kopienā no diviem Krievijas ražošanas eksportētāju uzņēmumiem, kas ir saistīti ar prasītāju: Sual-Kremny-Urals LLC un ZAO Kremny. Tā kā prasītājs uzskatīja, ka antidempinga starpība, pamatojoties uz kuru tika veikti antidempinga maksājumi, tika atcelta, tas iesniedza trīs lūgumus atmaksāt veiktos maksājumus attiecībā uz importa darījumiem, kas veikti pēc atcelšanas.

Apstrīdētajā lēmumā lūgumi tika daļēji apmierināti. Prasītājs lūdz atcelt lēmumu tiktāl, ciktāl tajā ir norādīts pielāgojums, kas ir veikts bez jebkāda pamatojuma, kā rezultātā aprēķinātā antidempinga starpība ir vairāk nekā minimāla, un valsts muitas iestādēm nav ļauts atbilstoši prasītāja lūgumam pilnībā atlīdzināt antidempinga maksājumus, ko prasītājs samaksājis par Krievijas izcelsmes silīcija importu.

Prasības pamatojumam prasītājs atsauca, pirmkārt, uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā un Padomes Regulas Nr. 384/96⁽²⁾ (Pamatregula) un it īpaši tās 11. panta 9. punkta pārkāpumu, kā arī tiesiskās palāvības principa pārkāpumu. Prasītājs uzskata, ka Komisija ir kļūdījies, atzīstot, ka apstākļu izmaiņas tai lika atkāpties no metodoloģijas, kas tika izmantota sākotnējā izmeklēšanā saistībā ar prasītāja veikto tirdzniecību.

Otrkārt, prasītājs atsauca uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā un EKL 253. panta pārkāpumu, ciktāl ir atzīts, ka prasītājs un Krievijas fabrikas veido vienotu saimniecisko vienību, un ir pielāgota aģenta komisijas maksa.

Treškārt, prasītājs atsauca uz Pamatregulas pārkāpumu saistībā ar aģenta komisijas maksas atskaitījumu un it īpaši uz Pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 2238/2000⁽¹⁾, pārkāpumu. Prasītājs norāda, ka ar Regulu Nr. 1972/2002⁽²⁾ grozītais 2. panta 10. punkta i) apakšpunkts nav piemērojams, jo pastāvošā atlīdzināšanas procedūra būtu saistīta ar sākotnējās procedūras turpmāku piemērošanu. Pakārtoti, prasītājs norāda, ka Komisija ir pārkāpusi Pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 1972/2002.

⁽¹⁾ Padomes 2003. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 2229/2003, ar ko ievieš galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts par Krievijas izcelsmes silīcija importu (OV L 339, 3. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 56, 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2000. gada 9. oktobra Regula (EK) Nr. 19223872/2000, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 257, 2. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 2002. gada 9. novembra Regula (EK) Nr. 1972/2002, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 305, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2006. gada 6. jūnijā — NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB pret Komisiju

(Lieta T-152/06)

(2006/C 178/67)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB, Stokholma, (Zviedrija) (pārstāvji — M. Merola un L. Armati, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi

— atzīt prasību par nepieņemamu;

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest Komisijai uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru saskaņā ar EKL 88. panta 2. punktu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apstrīd Komisijas lēmumu neveikt izmeklēšanu sakarā ar prasītājas sūdzību par trīs veidu subsīdijām, kas piešķirtas *Stockholm Visitors Board AB* ("SVB"), proti: ikgadējās dotācijas no Stokholmas pilsētas budžeta par labu SVB, regulāra SVB zaudējumu pirms nodokļa atvilkuma atmaksa no tās mātes sabiedrības un privilģēta pieceja valsts kapitālam par *Stockholm Card* iekļauto pakalpojumu sniegšanu. Komisija atzina, ka šie pasākumi neietver prettiesisku atbalstu.

Prasītāja apgalvo, ka, pieņemot apstrīdēto lēmumu, Komisija ir pārkāpusi vairākas Līguma un Regulas Nr. 659/1999⁽¹⁾ normas.

Pirmkārt, prasītāja atsauca uz to, ka nesākot formālu izmeklēšanas procedūru, Komisija ir pārkāpusi EKL 88. panta 3. punktu, kā arī Regulas Nr. 659/1999 4. pantu. Saskaņā ar prasītājas teikto, Komisija zināja par atbalsta esamību un tās rīcībā nebija pietiekami fakti, kas ļautu konstatēt, ka visi attiecīgie pasākumi ir kvalificējami kā esošs atbalsts.

Otrkārt, prasītāja norāda, ka Komisija ir nepareizi piemērojusi EKL 87. pantu un EKL 86. panta 2. punktu tiktāl, ciktāl tā atzina, ka kompensācija par tūristu informēšanas aktivitāšu veikšanu atbilst noteikumiem par pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi.

Treškārt, prasītāja norāda, ka Komisija nav pareizi piemērojusi EKL 87. un 88. pantu, kā arī Regulas Nr. 659/1999 1. panta b) punktu, apgalvojot, ka, ja kompensācija par tūristu informēšanas aktivitātēm bija uzskatāma par atbalstu, tā bija esošs, nevis prettiesisks atbalsts un jebkurā gadījumā tas bija saderīgs ar kopējo tirgu.

Ceturtkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir kļūdījies EKL 87. panta 1. punkta un EKL 88. panta 3. punkta piemērošanā, atzīstot, ka SVB tirdzniecības aktivitātes tika veiktas saskaņā ar tirgus nosacījumiem un tādējādi tās netika finansētas no valsts atbalsta. Prasītāja it īpaši norāda, ka Komisija nav pieņēmusi nostāju saistībā ar SVB zaudējumu atmaksu no tās mātes sabiedrības, kuru pilnībā kontrolēja pilsētas dome.

Visbeidzot, prasītāja atsauca uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, kā arī uz vispārējā labas pārvaldības principa pārkāpumu attiecībā uz to, ka iepriekšējās izmeklēšanas ilgums būtu bijis pārmērīgs.

(¹) Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK Līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.)

Prasība, kas celta 2006. gada 13. jūnijā — *European Association of Euro-Pharmaceutical Companies* pret Komisiju

(Lieta T-153/06)

(2006/C 178/68)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *European Association of Euro-Pharmaceutical Companies*, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — *W. Rehmann, M. Hartmann-Rüppel*, juristi)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt prasību atcelt tiesību aktu par pieņemamu;
- atcelt Komisijas 2006. gada 10. aprīļa Lēmumu D/201953, ar ko tika noraidītas trīs EAEPC prasības pret *GlaxoSmith-Kline* par EKL 82. panta pārkāpumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz atcelt Komisijas lēmumu lietās COMP/38.181, 38.274 un 38.275 — EAEPC/*Glaxo Greece (Imigran, Lamictal, Severent)* par trīs prasītājas sūdzībām, kurās tā apgalvo, ka *GlaxoSmithKline* meitas uzņēmums Grieķijā pārkāpa EKL 82. pantu, jo tas atteicās piegādāt trīs preces — *Imigran, Lamictal, Severent* — Grieķijas farmaceitiskiem vairumtirgotājiem

un ar to ierobežoja paralēlo tirdzniecību. Ar apstrīdēto lēmumu sūdzības iesniedzējam tiek paziņots, ka Grieķijas iestādes ir izskatījušas lietu un noraidīja sūdzību saskaņā ar Padomes Regulas Nr. 1/2003 13. pantu (¹).

Pamatojot savu prasību prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi pienākumu norādīt pienācīgu pamatojumu. Pēc prasītājas domām, atsauce uz Regulas Nr. 1/2003 13. pantu vien nav pietiekama, lai sūdzības iesniedzēja varētu izvērtēt, vai Komisija ir ņēmusi vērā visus faktus un apstākļus, un lai tiesa varētu izmantot tās tiesības lēmumu pārskatīt.

Turklāt prasītāja uzskata, ka Komisija pārkāpa EKL 211. un 85. pantu un Regulu Nr. 1/2003, jo tā nepārņēma atbildību par lietas izskatīšanu no Grieķijas Konkurences iestādes atbilstoši Regulas Nr. 1/2003 11. panta 6. punktam. Pēc prasītājas domām, Komisija nav ņēmusi vērā to, ka apmierinoša rezultāta sasniegšana valsts procedūrās aizņem pārāk ilgu laiku, ka sūdzībās ir norādīti jauni EK konkurences tiesību pamatjautājumi un problēmas, kas pastāv vairākās dalībvalstīs, un ka Komisijai ir jānodrošina EK konkurences tiesību efektīva izpilde.

(¹) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 1, 1. lpp.)

Prasība, kas celta 2006. gada 5. jūnijā Itālijas Republika pret Eiropas Kopienas Komisiju

(Lieta T-154/06)

(2006/C 178/69)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvis — *Paolo Gentili, Avvocato dello Stato*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētāju atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

— būtisku procedūras noteikumu pārkāpumu tiktāl, ciktāl, no vienas puses, atbildētāja valsts administrācijai nedeva pietiekošu laiku, lai veiktu atbilstošu dokumentācijas izskatīšanu un, no otras puses, apstrīdētais lēmums balstās tikai uz dažiem valsts administrācijas pieņemtajiem tiesību aktiem visā procesa gaitā, neņemot vērā tos, kuri bija daudz būtiskāki.

(¹) OV L 374, 31.12.1988., 1. lpp.

(²) OV L 290, 23.10.1997., 1. lpp.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vērsta pret Komisijas 2006. gada 23. marta Lēmumu K(2006)1171 par Eiropas Sociālā fonda (ESF) atbalsta samazinājumu, kas piešķirts ar 1995. gada 28. septembra Lēmumu K(95)2194, kurā pēdējie grozījumi izdarīti ar 2001. gada 26. janvāra Lēmumu K(2000)2862 attiecībā uz *Regione Sicilia* [Sicīlijas reģions] darbības programmu, ar kuru tā ir iekļauta Kopienas atbalsta programmā, lai saņemtu strukturālu atbalstu saskaņā ar mērķi Nr. 1 Itālijā par laika posmu no 1994. gada līdz 1999. gadam. Šajā lēmumā atbildētāja nolēma daļai no iepriekš minētās programmas samazināt finansējumu aptuveni 115 miljonu euro apmērā, jo valsts administrācija nespēja iesniegt pietiekamus paskaidrojumus saistībā ar noteiktiem pieprasījumiem pēc dotācijas galīgā maksājuma.

Uzturot savu prasību, prasītāja norāda:

- Padomes 1988. gada 19. decembra Regula (EEK) Nr. 4253/88, kurā paredzēti noteikumi Regulas (EEK) Nr. 2052/88 īstenošanai attiecībā uz to, kā saskaņot dažādu struktūrfondu darbību, kā arī šo struktūrfondu un Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finanšu instrumentu darbību (¹), 24. panta pārkāpumu, jo Komisija nesamazināja maksājumu pēc "atbilstīgi izskatīta attiecīgā gadījuma", kā to paredz šis noteikums. Faktiski Komisijai bija vienīgi jāuzklausā Sicīlijas reģiona iekšējās administrācijas uzraudzības iestāde, kura izteica šaubas par noteiktu projektu vadības likumību;
- šī pašas iepriekš minētās regulas noteikuma pārkāpums, jo atbildētāja pamatoja savu lēmumu vienīgi ar faktu, ka valsts administrācija nav precīzi izskatījusi tās prasības saistībā ar novērojumiem, nepārlicinoties par pārkāpuma apstākļiem;
- iepriekš minētās Regulas Nr. 4253/88 23. un 24. panta pārkāpumu, kā arī Komisijas 1997. gada 15. oktobra Regulas (EK) Nr. 2064/97, ar ko paredz sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 4253/88 attiecībā uz finanšu kontroli, ko dalībvalstis veic saistībā uz struktūrfondu līdzfinansētām darbībām (²), 8. panta pārkāpumu. Šajā sakarā prasītāja uzskata, ka Komisijai pēc būtības vajadzēja uzklaut valsts iekšējās uzraudzības iestādes secinājumus Regulas Nr. 2064/97 8. pantā paredzētajā apliecinājumā, lai arī šis apliecinājums ir vienīgi norādošs kopsavilkums. Pretēji, Komisijai būtu bijis pašai jāveic savu neatkarīgu izmeklēšanu;

Prasība, kas celta 2006. gada 5. jūnijā — Regione Siciliana pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta T-156/06)

(2006/C 178/70)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Regione Siciliana (pārstāvis — Paolo Gentili, *Avvocato dello Stato*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir celta pret Komisijas 2006. gada 23. marta Lēmumu K(2006) 1171 par Eiropas Sociālā fonda (ESF) finansālās palīdzības samazināšanu, kas piešķirta ar 1995. gada 28. septembra Lēmumu K(95) 2194, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2001. gada 26. janvāra Lēmumu K(2000) 2862, darbības programmai Sicīlijas reģionam, kas ir Kopienas strukturāls atbalsts, kas izriet no mērķa Nr. 1 Itālijā laika periodam no 1994. līdz 1999. gadam. Šis lēmums ir arī apstrīdēts lietā T-154/06 Itālija/Komisija (¹).

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi minētajā lietā norādītajiem.

(¹) OV vēl nav publicēts.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 31. maija rīkojums —
Banca Monte dei Paschi di Siena pret Komisiju**

(Lieta T-42/02) (¹)

(2006/C 178/71)

Tiesvedības valoda — itāļu

Ceturtais palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 109, 04.05.2002.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 31. maija rīkojums —
Compagnia di San Paolo pret Komisiju**

(Lieta T-121/02) (¹)

(2006/C 178/72)

Tiesvedības valoda — itāļu

Ceturtais palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 144, 15.06.2002.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 1. jūnija rīkojums —
Port Support Customs Rotterdam pret Komisiju**

(Lieta T-319/04) (¹)

(2006/C 178/73)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 262, 23.10.2004.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. jūnija rīkojums —
Deutsche Telekom pret ITSB (Telekom Global Net)**

(Lieta T-72/05) (¹)

(2006/C 178/74)

Tiesvedības valoda — vācu

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 115, 14.05.2005.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 31. maija rīkojums —
Stradeblu pret Komisiju**

(Lieta T-179/05) (¹)

(2006/C 178/75)

Tiesvedības valoda — itāļu

Otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 155, 25.06.2005.

EIROPAS KOPIENAS CIVILDIENESTA TIESA

Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2006. gada 15. jūnija spriedums — *Mc Sweeney un Armstrong* pret Komisiju

(Lieta F-25/05) ⁽¹⁾

(Atklāts konkurss — Paziņojums par konkursu — Kandidātiem paredzētā rokasgrāmata — Nepielaišana pie pārbaudījumiem — Nepieciešamie diplomi — Iecelēj institūcijas (IIN) pilnvaras)

(2006/C 178/76)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Dypna Mc Sweeney*, Brisele (Beļģija) un *Pauline Armstrong*, Overeisa (Beļģija) (pārstāvji — *S. Orlandi*, *X. Martin*, *A. Coolen*, *J.-N. Louis* un *E. Marchal*, *avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — *H. Tserepa-Lacombe* un *K. Herrmann*)

Priekšmets

Lūgums atcelt atlases komisijas 2004. gada 6. un 7. septembra lēmumus, ar kuriem atteikts pieļaut prasītājas pie pārbaudījumiem konkursā EPSO/C/11/03 (OV 2003, C 267 A, 1. lpp.), kas organizēts, lai sastādītu angļu valodas sekretāru rezerves sarakstu

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt atlases komisijas 2004. gada 6. un 7. septembra lēmumus, ar kuriem atteikts pieļaut prasītājas pie konkursā EPSO/C/11/03 pārbaudījumiem;
- 2) Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 182, 23.07.2005. (lieta sākotnēji reģistrēta Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā ar Nr. T-184/04 un ar 15.12.2005. rīkojumu nodota Eiropas Savienības Civildienesta tiesai)

Civildienesta tiesas pirmās palātas 2006. gada 14. jūnija rīkojums — *Lebedef* u.c. pret Komisiju

(Lieta F-34/05) ⁽¹⁾

(Darba vide — Komisijas darbinieku rīcībā nodoto datoru programmu valoda — Nepieņemamība — Interese celt prasību — Nelabvēlīgs akts — Iekšēji organizatoriskie pasākumi)

(2006/C 178/77)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Giorgio Lebedef*, Luksemburga, Luksemburga, *Armand Imbert*, Brisele, Beļģija, *Jean -Marie Rousseau*, Brisele, Beļģija un *Maria Rosario Domenech Cobo*, Brisele, Beļģija (pārstāvji — *G. Bounéou* un *F. Frabetti*, *advokāti*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — *V. Joris* un *P. Costa de Oliveira*, pārstāvji)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu, ar kuru Eiropas Kopienu Komisija ir noraidījusi prasītāju lūgumu nodot viņu rīcībā datoru programmas viņu mātes valodā vai citā Eiropas Savienības oficiālajā valodā pēc viņu izvēles, nevis tikai angļu valodā

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 193, 06.08.2005. (Lieta sākotnēji bija reģistrēta Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā ar numuru T-204/05, un ar 2005. gada 15. decembra rīkojumu tā tika nodota Eiropas Savienības Civildienesta tiesai.)

Prasība, kas celta 2006. gada 12. maijā — Hinderyckx pret Padomi

(Lieta F-57/06)

(2006/C 178/78)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Jacques Hinderyckx, Brisele, Beļģija (pārstāvis — J. A. Martin, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt lēmumu, kurā nolemts 2005. amatā paaugstināšanas gadā prasītāju nepaaugstināt B*8 pakāpē;
- paaugstināt prasītāju B*8 pakāpē;
- piespriest atbildētājai samaksāt prasītājam summu EUR 2 400 apmērā, atlīdzinot viņam visus nodarītos zaudējumus;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, kas 1994. gada 1. aprīlī bija uzsācis darbu Eiropas Parlamentā, kā B*7 pakāpes ierēdnis 2004. gada 16. jūlijā tika pārcelts darbā uz Padomes ģenerālsekretariātu. Savā prasībā viņš apstrīd iecelējinstiūcijas lēmumu 2005. amatā paaugstināšanas gadā viņu nepaaugstināt B*8 pakāpē.

Prasītājs izvirza divus pamatus, no kuriem pirmais ir balstīts uz to, ka viņš ir ilgi nostrādājis attiecīgajā pakāpē, un uz to, ka viņa darbs Eiropas Parlamentā ir bijis izcils.

Kā otro pamatu prasītājs norāda to, ka iecelējinstiūcijai bija jāizskaidro, kādā veidā Paaugstināšanas konsultatīvā komisija savā procedūrā bija ņēmusi vērā strukturālās atšķirības Eiropas Parlamenta un Padomes novērtējuma ziņojumos. Turklāt prasītājs apgalvo, ka lai nodrošinātu vienlīdzīgas iespējas kandidātiem no dažādām iestādēm, Padomei bija jāpieņem precīzi noteikumi, kas atbilstu Civildienesta noteikumiem un

nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi, salīdzinoši izvērtējot nopelnus. Tas, ka nepastāv šādi noteikumi, ir novedis pie tā, ka Padome lēmumus pieņem pēc saviem ieskatiem.

Prasība, kas celta 2006. gada 5. maijā — Luigi Mascheroni pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta F-63/06)

(2006/C 178/79)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Luigi Mascheroni, Vergiate, Itālija (pārstāvji — A. Vianello un G. Orelli, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- konstatēt un atzīt par prasītāju augstāk stāvošas amatpersonas rīcības prettiesiskumu;
- konstatēt un atzīt, ka šī rīcība rada kaitējumu, kā arī to, ka prasītājs tā rezultātā ir cietis būtisku kaitējumu;
- atzīt prasītāja tiesības saņemt Kopienas palīdzību procedūrās, kuras viņš ierosinās valsts tiesā jautājumā par cieto kaitējumu;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs savas prasības atbalstam norāda, ka iecelējinstiūcija (AIPN) uzskatīja par prasītāju augstāk stāvošas amatpersonas rīcību par nepierādītu. Iecelējinstiūcija turklāt pārkāpa dažādus tiesību principus, piemēram, nediskriminācijas, samērīguma, varas ļaunprātīgas neizmantošanas, objektivitātes, saskaņotības, taisnīguma un loģiskuma principu.

Prasība, kas celta 2006. gada 16. jūnijā, — Kyriazi pret Komisiju

(Lieta F-66/06)

(2006/C 178/80)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kalliopi Kyriazi (Clabecq, Beļģija) (pārstāvis — E. Boigelot, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 2005. gada 12. septembra lēmumu iecelt prasītāju pārbaudāmā statusā ar klasifikāciju C*1 pakāpē, 2. līmenī un visus turpmāk pieņemtos un/vai saistītos aktus, kas attiecas uz lēmumu pārtraukt viņas sekretariāta atlīdzību un to neatjaunot pēc viņas iecelšanas;
- atcelt Iecelēj institūcijas 2006. gada 6. marta lēmumu, ar ko noraidīta prasītājas sūdzība, kurā lūgts atcelt iepriekš minēto lēmumu;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja, iekšējā konkursa par pāreju uz kategoriju COM/PC/04 uzvarētāja, bija Komisijas C*2 pakāpes (agrāk — C5 pakāpe) pagaidu darbiniece brīdī, kad viņa tika ietverta minētā konkursa uzvarētāju sarakstā, līdz 2004. gada 31. jūlijam. Pēc tam viņa strādāja šajā pašā iestādē kā uz laiku pieņemts darba ņēmējs — līdz 2004. gada 1. novembrim, datumam, kad viņa tika no jauna pieņemta darbā kā pagaidu darbiniece un klasificēta C*1 pakāpē, nesāņemot sekretariāta atlīdzību, kas tai pienācās atbilstoši iepriekšējam līgumam. 2005. gada 16. aprīlī viņa tika iecelta ierēdņa statusā ar tādu pat klasifikāciju.

Savas prasības pamatojumam prasītāja atsaucas uz to, ka administrācija esot pārkāpusi Civildienesta noteikumu 31. panta 1. punktu un 25. punkta 2. daļu, kā arī Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 5. un 18. pantu. Tā atsaucas arī uz būtisku procesuālu noteikumu un paziņojuma par konkursu noteikumu pārkāpumu, kā arī uz vairāku vispārīgo tiesību principu, tostarp tiesiskās palāvības, tiesiskās drošības, labas pārvaldības un vienlīdzīgas attieksmes principa neievērošanu.

Prasītāja turklāt uzskata, ka Padomes 2004. gada 22. marta Regula (EK, Euratom) Nr. 723/2004, ar ko groza Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumus un Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību⁽¹⁾, nav likumīga daļā, ar ko ievieš Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 5. panta 4. punktu, ciktāl Iecelēj institūcija šo tiesību normu interpretē kā tādu, kas ļauj klasificēt prasītāju C*1 pakāpes 2. līmenī, pārkāpjot Civildienesta noteikumu 31. pantā paredzēto un vairākus tiesību principus.

⁽¹⁾ ES OV L 124, 27.04.2004., 1. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 16. jūnijā — Lesniak pret Komisiju

(Lieta F-67/06)

(2006/C 178/81)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Christophe Lesniak, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis un E. Marchal, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- konstatēt Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 12. panta prettiesiskumu;
- atcelt 2005. gada 8. augusta lēmumu, ar ko prasītājs iecelts par Eiropas Kopienu ierēdni — daļā, kurā viņam tika noteikta klasifikācija A*6 pakāpes 2. līmenī, un atzīt, ka no 2005. gada 1. septembra ir spēkā viņa klasifikācija agrākajā līmenī;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, kas ir konkursa PE/99/A (par kuru paziņojums tika publicēts, pamatojoties uz iepriekšējiem Civildienesta noteiku-

miem), laureāts, tobrīd pagaidu darbinieks A6 (tagad — A*10) pakāpē, tika pieņemts darbā kā ierēdnis pirms jauno Civildienesta noteikumu stāšanās spēkā un klasificēts A*6 pakāpē.

Papildus pamatiem, kas ir ļoti līdzīgi lietā F-12/06 ⁽¹⁾ norādītajiem, prasītājs apgalvo, ka Komisijai atbilstoši Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 5. panta 4. punktam būtu bijis viņam jāpiešķir tā pati klasifikācija, kura tam bija kā pagaidu darbiniekam. Faktiski prasītājs uzskata, ka minēto normu būtu jāpiemēro arī attiecībā uz atklāto konkursu uzvarētājiem.

⁽¹⁾ OV C 86, 08.04.2006., 48. lpp.

III

(Paziņojumi)

(2006/C 178/82)

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 165, 15.7.2006.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 154, 1.7.2006.

OV C 143, 17.6.2006.

OV C 131, 3.6.2006.

OV C 121, 20.5.2006.

OV C 108, 6.5.2006.

OV C 96, 22.4.2006.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
